

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ปริญญา

บริหารธุรกิจ

สาขา

บริหารธุรกิจ

คณะ

เรื่อง การจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
ของนิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

A Discriminant Analysis of Factors Related to High and Low Learning Achievers
of Bachelor of Accountancy Special Program Kasetsart University Students

นามผู้วิจัย นางสาววรลักษณ์ นวลพลับ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์อุษณา ภัทรมนตรี, M.B.A.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(รองศาสตราจารย์ธารินี พงศ์สุพัฒน์, Dr.rer.soc.oec.)

ประธานสาขาวิชา

(อาจารย์สุมนรัตน์ ชื่นพุดิ, พบ.ม.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา ชีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

สืบสิงห์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
ของนิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

A Discriminant Analysis of Factors Related to High and Low Learning Achievers
of Bachelor of Accountancy Special Program Kasetsart University Students

โดย

นางสาววรลักษณ์ นวลพลับ

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
พ.ศ. 2554

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วรลักษณ์ นวลพลับ 2554: การจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนสูงและต่ำของนิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
คณะบริหารธุรกิจ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก:
รองศาสตราจารย์อุษณา ภัทรมนตรี, M.B.A. 118 หน้า

การวิจัยนี้ใช้เทคนิคการจำแนกประเภทโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
การศึกษาทั้งปัจจัยด้านสติปัญญาและที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา ของกลุ่มนิสิตโครงการปริญญา
ตรีการบัญชีภาคพิเศษมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ โดยรวบรวมข้อมูลจาก
แบบสอบถามที่ได้รับจากนิสิตโครงการฯ ที่คัดจากผลการเรียนที่สูงและต่ำในแต่ละชั้นปี จำนวน
98 คน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าสถิติเบื้องต้น ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างและความสัมพันธ์ ด้วยค่าที และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
เพียร์สัน และการวิเคราะห์จำแนกประเภทแบบมีขั้นตอน เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ
ทางสถิติ 0.01

ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านสติปัญญาและที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญามีความแตกต่าง
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ และจากปัจจัยที่ใช้
ศึกษาทั้งหมด 72 ตัวแปร พบว่ามี 18 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ควรอยู่
ในสมการจำแนกประเภท โดยสมการจำแนกประเภทที่ได้สามารถพยากรณ์การจำแนกกลุ่มได้
ถูกต้องเฉลี่ยร้อยละ 96.9 นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปร 3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญในการ
จำแนกประเภทนิสิตสองกลุ่มนี้ ได้แก่ 1) เกรดผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น, 2) การ
ซักถามของนิสิตจากอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน และ 3) การเข้าร่วมแข่งขันในกิจกรรมของ
มหาวิทยาลัยที่มีรางวัลหรือทุนการศึกษา ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา คือ การจัดกิจกรรม
ส่งเสริมความรู้แก่นิสิตในการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น การเปิดโอกาสหรือการสร้าง
บรรยากาศให้นิสิตได้ซักถามข้อสงสัยทั้งภายในและนอกเวลาเรียน และการส่งเสริมให้มีกิจกรรม
การแข่งขันทางวิชาการ โดยมีรางวัลหรือทุนการศึกษาเป็นแรงจูงใจทางการศึกษาเพิ่มขึ้น

Woraluk Nuanplub 2011: A Discriminant Analysis of Factors Related to High and Low Learning Achievers of Bachelor of Accountancy Special Program Kasetsart University Students. Master of Business Administration, Major Field: Business Administration, Faculty of Business Administration. Thesis Advisor: Associate Professor Usana Patramontree, M.B.A. 118 pages.

The research purpose was to use the Discriminant Analysis Technique to study Intellect and Non-Intellect influencing factors of student groups with high and low academic learning achievers of Bachelor of Accountancy Special Program Kasetsart University. The data were collected through questionnaire received from selected 98 students with cumulative grade high and low. The data were analyzed by descriptive statistics including percentage, mean, and standard deviation. The T-test and Pearson Correlation and discriminant analysis technique with stepwise method were used for hypotheses testing at 0.01 statistical significance level.

The research result found a significant difference of Intellectual and Non-Intellect studying factors of these two groups. There were 18 out of 72 studying variables with significant correlations which could be in the discriminant function. The derived function showed correct prediction regarding group classification on the average of 96.9 percent. The result also indicated that the most three influencing factors of two groups respectively were: 1) the grade on the Principles of Accounting Introductory course, 2) student asking when they have problems in learning and 3) the participation in the university competition activities with scholarships or awards. The study recommend helping student in learning the Principles of Accounting Introductory course , enhancing the asking time for students for both in and after classes and providing more competition activities with rewards for student academic motivation.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

สำหรับความสำเร็จของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รศ. อุษณา กัทรมนตรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษา และแนะนำตลอดจนให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง รวมทั้งให้ความช่วยเหลือในการตรวจทานและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนผู้เขียนสามารถจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้เขียนขอกราบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้ นอกจากนี้ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ธารินี พงศ์สุพัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วมซึ่งท่านได้ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้เขียน

พร้อมกันนี้ผู้เขียนขอกราบพระคุณรองศาสตราจารย์ ดร. สันสกฤต วิจิตรเลขการ ที่ให้ความกรุณาให้เกียรติในการรับเป็นประธานในการสอบวิทยานิพนธ์ตลอดจนคำแนะนำและข้อเสนอแนะจากท่านล้วนเป็นประโยชน์ต่อการทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น และรองศาสตราจารย์กาญจนา ศรีพงษ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นกรรมการในการสอบวิทยานิพนธ์ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์สำหรับการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาของผู้เขียนสำหรับการเอาใจใส่ดูแลทั้งเป็นกำลังใจให้ผู้เขียนเสมอมาตลอดช่วงการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอขอบพระคุณอาจารย์คณะบริหารธุรกิจและเจ้าหน้าที่โครงการคณะบริหารธุรกิจทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือผู้เขียนในทุกๆ ด้าน ตลอดจนเพื่อนๆ ทุกคนที่ช่วยเป็นกำลังใจและคอยให้ความช่วยเหลือที่สำคัญยิ่งในการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาด้วยดีโดยตลอดจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์

ท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผู้ซึ่งประสิทธิ์ประสาทศาสตร์ถ่ายทอดวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้เขียนตำรา เอกสารบทความต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าและนำมาอ้างอิงในครั้งนี้

วรลักษณ์ นวลพลับ

มิถุนายน 2554

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่ได้รับ	3
คำถามวิจัย	4
นิยามศัพท์	4
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	5
แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนของนิสิต	8
แนวคิดเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา	12
แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย	16
การทบทวนวรรณกรรม	18
กรอบแนวความคิดการวิจัย	30
สมมติฐานการวิจัย	31
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	32
แหล่งข้อมูล	32
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	32
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	42

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์	
ทางการเรียนสูงและต่ำ	44
ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทั้งปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัย	
ที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
สูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ	49
วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม	
ภาคต้นปีการศึกษา 2553 กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
สูงและต่ำของนิสิตใน โครงการฯ	69
การวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์	
ทางการเรียนสูงและต่ำ	73
สร้างสมการเชิงเส้นและตรวจสอบความถูกต้องของการพยากรณ์	
ของสมการจำแนกประเภทของนิสิตใน โครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์	
ทางการเรียนสูงและต่ำ	76
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	80
สรุปผลการวิจัย	83
ข้อเสนอแนะ	100
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	102
ภาคผนวก	106
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	118

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม	22
2	จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	33
3	จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน	34
4	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม	41
5	ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ	44
6	ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ	46
7	ข้อมูลด้านผลการเรียนของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ	48
8	การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ	49
9	การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตของกลุ่มนิสิตที่มีกลุ่มผลการเรียนสูงและต่ำ	50
10	การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนของกลุ่มนิสิตที่มีกลุ่มผลการเรียนสูงและต่ำ	52
11	การเปรียบเทียบความคิดเห็นทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของกลุ่มนิสิตที่มีกลุ่มผลการเรียนสูงและต่ำ	54
12	การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของกลุ่มนิสิตที่มีกลุ่มผลการเรียนสูงและต่ำ	56

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
13	การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย และคณะของกลุ่มนิสิตที่มีกลุ่มผลการเรียนสูงและต่ำ	58
14	สรุปการเปรียบเทียบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต	62
15	สรุปการเปรียบเทียบด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต	63
16	สรุปการเปรียบเทียบด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย	64
17	สรุปการเปรียบเทียบด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิต	65
18	สรุปการเปรียบเทียบด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิต	67
19	ผลจากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	69
20	ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ	73
21	การประเมินสมการจำแนกประเภทของกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงและต่ำ (Canonical Discriminant Function)	77
22	ค่ากลางของกลุ่มนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ	78
23	การตรวจสอบความถูกต้องของการพยากรณ์ที่ได้จากสมการจำแนกประเภท	78

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดการวิจัย

30

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เปิดสอนหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษารวมกว่า 373 หลักสูตร มีการพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัย ตรงกับความต้องการของสังคมและสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศ ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งในการผลิตบัณฑิตให้เป็นเลิศทางวิชาการทุกสาขา เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ซึ่งมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้ความสามารถและออกไปปรับใช้สังคมอย่างมีคุณภาพ ซึ่งความสำเร็จของนิสิตในการเรียน เป็นสิ่งสำคัญ เพราะ “นิสิต คือหัวใจของมหาวิทยาลัย” (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2553)

โครงการปริญญาตรีการบัญชี ภาคพิเศษ เป็นโครงการและหน่วยงานหนึ่งภายใต้ภาควิชาบัญชี คณะบริหารธุรกิจ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งทำหน้าที่สอนและผลิตบัณฑิต ทางบัญชี โครงการฯ ได้นำปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจ และนโยบายของภาควิชาบัญชี และคณะบริหารธุรกิจมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงาน โดยมีพันธกิจที่สำคัญในการผลิตบัณฑิตที่มีความรู้คู่คุณธรรมพัฒนาองค์ความรู้ด้านบัญชีอย่างต่อเนื่อง ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและสืบทอดศิลปวัฒนธรรม

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างและวิเคราะห์จำแนกหาปัจจัยที่เกี่ยวกับการเรียนของนิสิตปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยความสำเร็จในการเรียนเป็นสิ่งที่นิสิตทุกคนคาดหวังและเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของโครงการฯ ซึ่งตัวบ่งชี้ที่แสดงถึงความสำเร็จของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพที่สำคัญประการหนึ่ง คือ จำนวนบัณฑิตที่ได้รับปริญญาเกียรตินิยมจากมหาวิทยาลัย ในแต่ละปีการศึกษาจะมีนิสิตจำนวนหนึ่งที่สามารถศึกษาโดยได้รับเกียรตินิยมและมีนิสิตอีกจำนวนหนึ่งที่มีความเสี่ยงที่จะไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษา จากรายงานของสำนักทะเบียนและประมวลผลของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แสดงจำนวนผู้ได้รับเกียรตินิยมของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีของโครงการฯ ประจำปีการศึกษา 2552 มีจำนวน 7 คน โดยแบ่งเป็น

เกียรตินิยมอันดับหนึ่งจำนวนเพียง 1 คนและเกียรตินิยมอันดับสองจำนวน 6 คน ลดลงเมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2551 ซึ่งมีจำนวน 15 คน โดยแบ่งเป็นเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง 4 คนและเกียรตินิยมอันดับสองจำนวน 11 คน ส่วนนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยไม่ถึง 2.00 ในปี 2552 มีจำนวน 23 คน เมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2551 ซึ่งมีจำนวน 35 คน แม้จะลดลงแต่อย่างไรก็ตาม โครงการฯ ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ โดยศึกษานิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในภาคต้น ปีการศึกษา 2553 สูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 112 คน โดยแบ่งเป็นนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 มีจำนวน 89 คน และนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 23 คน

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญในการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ โดยได้ศึกษาปัจจัยด้านสติปัญญา เช่น ผลการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น และผลการเรียนในระดับปริญญาตรี ส่วนปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา เช่น ปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Anastasi (1967) กล่าวว่าบุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษาได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ องค์ประกอบด้านสติปัญญา และองค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญา การที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในครั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนา และสร้างแรงกระตุ้นให้แก่นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอย่างถูกต้อง อีกทั้งยังเป็นการสะท้อนปัญหาของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงให้นิสิตมีผลการเรียนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความแตกต่างทั้งปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตใน โครงการฯ
2. เพื่อสร้างสมการเชิงเส้นที่แสดงความสัมพันธ์ในการจำแนกประเภทของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตใน โครงการฯ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ศึกษาในโครงการฯ ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ในภาคต้น ปีการศึกษา 2553 ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00
2. ศึกษาในนิสิตที่มีรหัสนิสิตตั้งแต่ 49-53 ในปีการศึกษา 2553 ที่ยังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน เพื่อให้ลึกในการเข้าถึงข้อมูล

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ข้อบ่งชี้ถึงปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำในการศึกษาทางการบัญชี ซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจ และจะเผยแพร่เพื่อประโยชน์ต่อสถาบันการศึกษานำไปปรับปรุงและพัฒนาการศึกษาทางการบัญชี
2. เป็นแนวทางให้แก่อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาในการสนับสนุนด้านการเรียนการสอนสำหรับโครงการฯ เพื่อสร้างแรงกระตุ้นและแรงจูงใจให้นิสิตอย่างถูกต้อง และเพื่อนำมาแก้ไขปรับปรุงให้นิสิตมีผลการเรียนที่ดีขึ้น
3. ทำให้นิสิตมีแรงกระตุ้นและแรงจูงใจในการปรับปรุงและพัฒนาตนเองในการเรียนบัญชีได้อย่างถูกต้อง
4. ได้สมการพยากรณ์ที่เหมาะสมสามารถนำไปใช้ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตใน โครงการฯ

คำถามวิจัย

1. ปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาใดที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตของโครงการฯ
2. ปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับด้านสติปัญญามีปัจจัยใดบ้างที่สามารถจำแนกประเภทผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ

นิยามศัพท์

โครงการฯ หมายถึง โครงการปริญญาตรีการบัญชี ภาคพิเศษ เป็นโครงการและหน่วยงานหนึ่งภายใต้ภาควิชาบัญชี คณะบริหารธุรกิจ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ภาคต้น ปีการศึกษา 2553 ของนิสิตในโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง นิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) เฉลี่ยสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25

นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง นิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) เฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00

ผู้ประกอบการ หมายถึง บิดาหรือมารดาหรือผู้ที่อุปการะเลี้ยงดูนิสิตโครงการปริญญาตรีการบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในด้านต่างๆ เช่น ด้านการอบรมสั่งสอน ด้านการเงิน ด้านการศึกษา เป็นต้น

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

แนวคิดทฤษฎีและการตรวจเอกสารที่เกี่ยวข้องปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และต่ำของนิสิต โครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาควิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนของนิสิต
4. แนวคิดเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา
5. แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย

แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักจิตวิทยาได้กล่าวถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Learning Achievement) หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ที่ต้องอาศัยความพยายาม อันอาจเป็นผลมาจากการกระทำ ที่ต้องอาศัยความสามารถทางกาย หรือทางสมองซึ่งสามารถวัดผลได้หลายแนวทาง เช่น วัดจากคะแนนสอบ โดยใช้แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือวัดจากการสังเกต การตรวจผลงานของผู้เรียน เป็นต้น ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงประกอบด้วยปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา (จันทิมา ขนายกลาง, 2541)

Anastasi (1967) กล่าวว่าบุคคลจะประสบผลสำเร็จทางการศึกษาได้ดีเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. องค์ประกอบด้านสติปัญญา (Intellectual-Factor) เป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเรียนรู้หรือสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน เป็นความสามารถในการคิดของบุคคล อันเป็นผลมาจากการสะสมของประสบการณ์ต่างๆ รวมถึงความสามารถที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งความสามารถเหล่านี้วัดได้หลายทาง เป็นต้นว่าวัดความถนัดทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการแก้ปัญหาสมรรถภาพทางสมอง เป็นต้น

2. องค์ประกอบที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญา (Non Intellectual-Factor) เช่น เพศ อายุ แผนการเรียน อันดับการเลือก รายได้ของบิดามารดา นิสัยในการเรียน เจตคติในการเรียน ตลอดจนสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา เป็นต้น

Cattell (1943) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยด้านสติปัญญาหรือเชาวน์ปัญญา (Intellectual) ได้แบ่งเชาวน์ปัญญาออกเป็น 2 แบบ คือ ความฉลาดทางปัญญาทั่วไปแต่กำเนิด ได้แก่ ความสามารถของบุคคลในการให้เหตุผลเชิงนามธรรม ความจำ ความสามารถในการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ และความฉลาดทางปัญญาสะสม ได้แก่ ความฉลาดที่ได้จากการสะสมความรู้และทักษะการศึกษา (สิริอร วิชชาวุธ, 2553:35)

Klausmeir (1961) กล่าวว่า คุณลักษณะของผู้เรียนเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการที่จะอธิบายถึงประสิทธิภาพการเรียนรู้ โดยที่คุณลักษณะของผู้เรียนต้องประกอบไปด้วย วุฒิภาวะทางสมอง วุฒิภาวะทางกายภาพ คุณลักษณะทางด้านจิตใจ รวมทั้งความสนใจ ทักษะคิด ค่านิยมและบุคลิกภาพ เพศ อายุ และภูมิหลังทางบ้านและสังคม (จันทิมา ขนากกลาง, 2541)

ดังจะเห็นได้ว่านักจิตวิทยาได้ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่าแม้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะมีความสัมพันธ์กับสติปัญญา ซึ่งใช้เป็นตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่ในการจัดการและการปรับปรุงคุณภาพของระบบการเรียนการสอนเกี่ยวกับอนาคตทางการศึกษาของนิสิตนั้น จึงไม่ควรยึดแต่ปัจจัยทางด้านสติปัญญาแต่ประการเดียว ควรจะนำตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสติปัญญา เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ รูปแบบการเรียน สภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย ทักษะต่างๆ เป็นต้น มาใช้ศึกษาเพื่อหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แนวคิดของแม็คเคลแลนด์

McClelland (1998) ได้กล่าวว่า ประเทศที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจ และอุตสาหกรรม ส่วนมาก คนในประเทศจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าประเทศที่ด้อยพัฒนาผลจากการศึกษา วิจัย ในเรื่องแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ พอจะสรุปได้ว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ ผู้ที่มีความต้องการทำอะไร ให้ประสบความสำเร็จ เครื่องล่อใจของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคือ "การทำอะไรให้ดียิ่งขึ้น" สำหรับพวกที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง การทำอะไรให้ดียิ่งขึ้น ก็เพื่อความสุขของตนเอง (Intrinsic Satisfaction) ในเรื่องการอบรมเลี้ยงดู เพื่อส่งเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับเด็กนั้น ได้พบว่า การฝึก ให้เด็กเป็นอิสระ (Independence Training) ให้พึ่งพาตนเองได้ตั้งแต่เยาว์วัยจะทำให้เด็กคนนั้นมี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้น

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบ พฤติกรรมที่จะประสบความสำเร็จตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตน ตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัลแต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แม็คเคลแลนด์ ได้ใช้วิธีการที่เรียกว่า เทคนิค การฉายออก (Projective Technique) ของเมอร์เรย์ที่เรียกว่า แบบทดสอบที่มามาติค แอปเพอเซ็ปชัน (Thematic Apperception Test) หรือเรียกย่อว่า ทีเอที (TAT) ซึ่งเป็นภาพชุด แต่ละภาพจะมีรูปคนอยู่ใน สถานการณ์ต่าง ๆ

แม็คเคลแลนด์ได้สรุปว่าคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เป็นผู้มีความรับผิดชอบพฤติกรรมของตนและตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงาน เป็นผู้ที่ตั้ง วัตถุประสงค์ที่จะมีโอกาสจะทำได้สำเร็จ 50-50 หรือเป็นผู้ที่มีความเสี่ยงปานกลาง พยายามที่จะ ทำงานอย่างๆ ไม่ทอดถอนจนถึงจุดหมายปลายทาง เป็นบุคคลที่มีความสามารถในการวางแผนระยะ ยาว ต้องการข้อมูลผลย้อนกลับของผลงานที่ทำ และเมื่อประสบความสำเร็จมักจะอ้างสาเหตุภายใน เช่น ความสามารถและความพยายาม

แม็คเคลแลนด์ เชื่อว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นสิ่งที่เรียนรู้ การศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยง ดูได้พิสูจน์ความคิดเห็นของแม็คเคลแลนด์ เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มักจะมาจากครอบครัวที่ พ่อแม่ตั้งมาตรฐานความเป็นเลิศในการทำงานและบอกให้ลูกทราบว่า ตนมีความสนใจในสัมฤทธิ์

ผลของลูกอบรมลูกให้เป็นบุคคลที่ช่วยตัวเองได้ และส่งเสริมให้เป็นอิสระวิธีการที่ใช้ในการอบรมค่อนข้างจะเข้มงวดให้รางวัลเวลาลูกทำได้สำเร็จตามมาตรฐานที่ตั้งไว้และลงโทษถ้าทำไม่ได้ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ให้ความรัก ความอบอุ่น และแสดงให้เห็นว่า ที่เข้มงวดก็เพราะความรักลูกอยากให้ลูกมีความสำเร็จสรุป แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นผลของสังคมประกิต ของพ่อแม่ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของนิสิต

ทฤษฎีรูปแบบการเรียนรู้

Bloom (1956) กล่าวถึงรูปแบบการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับพุทธิพิสัย ได้แบ่งระดับพุทธิพิสัยไว้ 6 ระดับดังนี้

1. ความรู้ (Knowledge)

1.1 ความรู้ด้านเนื้อหา (Knowledge of Specifics) เป็นความสามารถในการจดจำเนื้อหา ของสิ่งที่เรียนหรือประสบพบมา แบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ

1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และนิยาม (Knowledge of Terminology) ความรู้ความจำ ด้านนี้เป็นสัญลักษณ์ ศัพท์ นิยาม ที่ตกลงกันไว้เพื่อใช้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อเป็นความหมายที่ สะดวก

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับความจริง (Knowledge of Specific Facts) เป็นความสามารถใน การจดจำสิ่งที่เป็นความจริงที่เรารู้มา ความจริงในที่นี้เป็นลักษณะ วันที่ เดือน ปี สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ ที่เกิดขึ้นเป็นจริงมาแล้ว

1.2 ความรู้เกี่ยวกับวิธีดำเนินการในเนื้อหา (Knowledge of Ways and Means of Dealing with Specifics) ความสามารถด้านนี้เป็นความจำในด้านวิธีการจัดระบบจัดการศึกษาพิจารณา วิพากษ์วิจารณ์รวมทั้งวิธีแสวงหาความรู้และลำดับขั้นของเวลาแบ่งย่อยออกเป็นดังนี้

1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบประเพณี (Knowledge of Conventions) เป็นความสามารถในการจดจำ ประเพณี วัฒนธรรม ธรรมเนียม หรือการกระทำที่เป็นนิสัยยึดถือกันในกลุ่มหรือในเนื้อหาวิชานั้น ๆ

1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและลำดับขั้น (Knowledge of Trends and Sequences) เป็นความสามารถในการจำ เพื่อหาส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางแนวโน้ม และลำดับขั้นตอนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับจำแนกประเภท (Knowledge of Classification and Categories) เป็นความจำในเรื่องจัดประเภท กลุ่มชุดของความรู้ในเนื้อหาวิชาที่เรียนรู้มาแล้ว

1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ (Knowledge of Criteria) หมายถึงความจำเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเกิดหลักการ มโนภาพ ความคิดเห็น และอื่น ๆ

1.2.5 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ (Knowledge of Methodology) เป็นลักษณะการจำวิธีการในการค้นหาความรู้ จำเทคนิค และกระบวนการต่าง ๆ ที่เคยเรียนมาแล้ว

1.3 ความรู้เกี่ยวกับความคิดรวบยอด (Knowledge of the Universals and Abstractions in a Field) ความจำ แบบนี้เป็นความจำขั้นสูงขึ้นไป แบ่งออกเป็น 2 อย่างคือ

1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักวิชาและขยายนัยทั่วไป (Knowledge of Principles and Generalizations) เมื่อสอนหลักวิชาและการขยายนัยทั่วไปในหลักวิชานั้น ๆ แล้ว จุดประสงค์นี้ต้องการจะให้จำ สิ่งนั้น ๆ ให้ได้

1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of Theories and Structures) ระดับนี้จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจำทฤษฎี และ โครงสร้างสิ่งที่เรียน

2. ความเข้าใจ (Comprehension)

ความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความจากสื่อความหมายต่าง ๆ ที่ได้พบเห็น แบ่งส่วนย่อยออก 3 อย่างคือ

2.1 การแปลความ (Translation) เป็นความสามารถในการถ่ายทอดความหมายจากภาษาระดับหนึ่งมาเป็นอีกระดับหนึ่งให้เข้าใจกันง่ายขึ้น

2.2 การตีความ (Interpretation) หมายถึงความสามารถในการสรุปการแปลความมองภาพส่วนรวมมาเป็นใจความสั้น ๆ อย่างได้ความ

2.3 การขยายความ (Extrapolation) เป็นความสามารถในการทำนายหรือคาดคะเนข้อเท็จจริงล่วงหน้าโดยอาศัยแนวโน้มที่มีมาแล้ว

3. การประยุกต์ (Application)

การประยุกต์ หมายถึง ความสามารถในการนำหลักการ กฎเกณฑ์และวิธีดำเนินการต่าง ๆ ของเรื่องที่ได้จากความรู้ความเข้าใจแล้วนำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นใหม่ทั้งในชีวิตประจำวันหรือในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

4. การวิเคราะห์ (Analysis)

การวิเคราะห์ หมายถึง การแยกแยะพิจารณาคุณลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ว่ามีสิ่งใดสำคัญที่สุด เป็นการใช้อภิธานญาณเพื่อไตร่ตรอง

4.1 การวิเคราะห์ความสำคัญ (Analysis of Elements) เป็นการค้นหาคุณลักษณะที่มีความสำคัญ จุดประสงค์หลักของเรื่องราวต่างๆตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดให้

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationships) การหาความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะสำคัญของเรื่องราวหรือสิ่งต่าง ๆ ว่าสองชิ้นส่วนใดสัมพันธ์กันและต้องมีลักษณะบางอย่างที่พาดพิงเกี่ยวเนื่องกันจึงจะสามารถวิเคราะห์ได้โดยสมเหตุสมผล

4.3 การวิเคราะห์หลักการ (Analysis of Organizational Principles) เป็นการค้นหาว่าโครงสร้าง และระบบของวัตถุสิ่งของเรื่องราวหรือการกระทำต่าง ๆ ที่สามารถรวมกันจนดำรงสภาพเช่นนั้นอยู่ได้อย่างไรโดยใช้อะไรเป็นแกนกลางหรือสิ่งที่ใช้ในการเชื่อมโยง

5. การสังเคราะห์ (Synthesis)

การสังเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการรวบสิ่งต่างๆ ตั้งแต่ 2 ชนิดขึ้นไป เพื่อให้กลายเป็นสิ่งใหม่ที่มีคุณลักษณะแตกต่างไปจากเดิม โดยจะต้องใช้ความรู้ความสามารถหลายด้านมาประกอบกัน

5.1 การสังเคราะห์ข้อความ (Production of a Unique Communication) เป็นการนำความรู้และประสบการณ์มาผสมกันเพื่อให้เกิดข้อความหรือการกระทำใหม่ที่สามารถสื่อสารความคิดและอารมณ์ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

5.2 การสังเคราะห์แผนงาน (Production of a Plan) ความสามารถในการกำหนดแนวทางและแผนปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้าเพื่อนำไปปฏิบัติเพื่อให้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ (Derivation of set of Abstract Relation) การเอาความสำคัญและหลักการต่างๆ มาประกอบเป็นเรื่องเดียวกัน ทำให้เกิดเป็นสิ่งใหม่ ที่มีความสัมพันธ์แตกต่างไปจากเดิม

6. การประเมินค่า (Evaluation)

การประเมินค่า หมายถึง ความสามารถในการประเมิน ตีราคาโดยสรุปอย่างมีหลักเกณฑ์ว่าสิ่งนั้นมีคุณค่า ดี เลว หรือเหมาะสมอย่างไร

6.1 การประเมินค่าโดยอาศัยเกณฑ์ภายใน (Judgments in terms of Internal Evidence) การประเมินโดยใช้ข้อเท็จจริงของสถานการณ์นั้น เป็นหลักในการพิจารณาตัดสินใจ

6.2 การประเมินค่าโดยอาศัยเกณฑ์ภายนอก (Judgments in terms of External Criteria) การประเมินค่าโดยใช้เกณฑ์จากสิ่งภายนอกของสถานการณ์นั้น ๆ เป็นหลักในการพิจารณาตัดสิน

แนวคิดเกี่ยวกับนิสัยในการเรียน

Holtzman (1965) ได้กล่าวเกี่ยวกับนิสัยในการเรียนว่า หมายถึง พฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

1. การใช้เวลาเรียน ซึ่งได้แก่ การรู้จักใช้เวลาอย่างเหมาะสมในการเรียนและการทำงาน รู้จักแบ่งเวลาว่าควรทำอะไรก่อนหลัง ไม่ผัดผ่อน หลีกเลียง รอเวลา ทำในเวลากระชั้นชิด ไม่เสียเวลากับเรื่องที่ไม่เป็นสาระจนเกินควร ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายทันต่อเวลา
2. วิธีการเรียน ได้แก่ การรู้จักใช้วิธีการเรียนที่ถูกต้อง มีการวางแผนเตรียมงานก่อนลงมือทำ รู้จักแหล่งข้อมูลที่ต้องการทราบทำงานด้วยความมีระเบียบรอบคอบ ทำให้งานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

Maddox (1963) ได้เสนอนิสัยการเรียนที่ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ได้แก่ ทำแผนสำหรับทำงานทุกวัน ทำตามแผนที่กำหนดไว้ ทำงานให้เสร็จตามเวลาที่กำหนด ทำงานด้วยความเอาใจใส่ มีส่วนร่วมอภิปรายในชั้นเรียน เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนจะปรึกษาอาจารย์ มีการเตรียมล่วงหน้าก่อนที่จะศึกษารายละเอียดของบทเรียน มีการทำบันทึกของแต่ละวิชา มีการสรุปเนื้อหาที่เรียน ทำแผนผังหรือตารางง่าย ๆ ย่อหรือรวบรวมใจความเอง และแบ่งเวลาพักผ่อนให้เพียงพอ

แนวคิดเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

จรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาอาจารย์ให้เป็นต้นแบบที่ดีแก่นิสิต โดยได้มีการกำหนดจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์และบรรจุนในคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา พ.ศ. 2541 ต่อมาได้มีการเพิ่มเติมและประกาศใช้จรรยาบรรณของอาจารย์มหาวิทยาลัยฯ ซึ่งเป็นมติเห็นชอบร่วมกันจากที่ประชุมประธานสภาอาจารย์มหาวิทยาลัยทั่วประเทศ (ปอมท.) ในคราวประชุมสมัยสามัญ ครั้งที่ 2/2543 เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2543 โดยบรรจุไว้ในคู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2546 (ฉบับแก้ไขปรับปรุง) เพื่อให้อาจารย์ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

ต่อมาในปี 2549 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้มีการพิจารณาทบทวนจรรยาบรรณวิชาชีพอาจารย์โดยได้มีการยกร่างจรรยาบรรณและแนวปฏิบัติ เพื่อขอความคิดเห็นจากคณะและวิทยาเขตต่าง ๆ และนำมาพิจารณาร่วมกันในการประชุมเชิงปฏิบัติการ เมื่อวันที่ 24-25 กรกฎาคม 2549 และได้สรุปเป็นจรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ แนวปฏิบัติและดัชนีที่สอดคล้องกับบริบทและครอบคลุมพันธกิจ 4 ด้าน ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณบดีในคราวประชุม ครั้งที่ 10/2549 เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2549 และที่ประชุมสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ในคราวประชุม ครั้งที่ 9/2549 เมื่อวันที่ 18 กันยายน 2549 (มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2553)

จรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 10 ข้อ ประกอบด้วย

1. อาจารย์พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ บุคคลทั่วไปและสังคม
2. อาจารย์พึงสอนศิษย์ให้เป็นผู้มีความรู้และคุณธรรมอย่างเต็มความสามารถ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างมีเมตตาและเป็นธรรม
3. อาจารย์พึงปฏิบัติตนและหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบทั้งต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติด้วยความเสียสละ อดทน ซื่อสัตย์สุจริต
4. อาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่อย่างต่อเนื่อง
5. อาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการบนพื้นฐานของความถูกต้องเป็นธรรม ไม่ถูกครอบงำด้วยอิทธิพลหรือผลประโยชน์ใด
6. อาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่มีจริยธรรมและพัฒนางานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อศาสตร์และสังคมโดยรวม
7. อาจารย์พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร สามัคคี ส่งเสริม เกื้อกูลซึ่งกันและกัน

8. อาจารย์พึงมีส่วนร่วมในการพัฒนาและสร้างไว้ซึ่งเกียรติภูมิแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์

9. อาจารย์พึงให้บริการวิชาการด้วยความรับผิดชอบต่อผู้อื่น สังคมและประเทศชาติ

10. อาจารย์พึงปฏิบัติ อนุรักษ์ ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและพัฒนาภูมิปัญญาไทย

คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ผู้สอนจะต้องรับผิดชอบในการให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษา ดังนั้น การเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษา จึงเป็นหน้าที่ที่สำคัญประการหนึ่งของอาจารย์ในระดับอุดมศึกษา เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวและสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ ซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และนอกจากนี้อาจารย์ที่ปรึกษายังมีบทบาทในการช่วยพัฒนานิสิตให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านความรู้ ความสามารถ สติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ ดังต่อไปนี้ (มหาวิทยาลัยพายัพ, 2553)

1. การให้คำแนะนำและการปรึกษา มีดังนี้

1.1 การให้คำแนะนำ (Advising) เป็นวิธีที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้การช่วยเหลือแก่นิสิตโดยสิ่งที่ยาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำนิสิตมักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ กฎ ระเบียบ หรือวิธีปฏิบัติที่ใช้กันอยู่เป็นประจำ เช่น การลงทะเบียนเรียน การเพิ่ม-เลกวิชาเรียน และหรือปัญหาเล็กน้อยที่อาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ที่มีวุฒิภาวะและประสบการณ์มากกว่านิสิตให้คำแนะนำในทางที่ถูกต้องเหมาะสม

1.2 การปรึกษา (Counseling) เป็นกระบวนการช่วยเหลือให้นิสิตเข้าใจตนเอง สภาพแวดล้อม และปัญหาที่เผชิญอยู่ และสามารถเข้าใจความเข้าใจดังกล่าวมาแก้ปัญหาหรือตัดสินใจเลือกเป้าหมายในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมกับตัวเองและเพื่อการปรับตัวที่ดีในอนาคต

2. เทคนิคในการให้คำปรึกษาที่สำคัญที่อาจารย์ที่ปรึกษาควรทราบ มีดังนี้

2.1 การฟัง (Listening) ในที่นี้ เป็นการฟังที่แสดงความสนใจต่อนิสิต เป็นการตั้งใจฟัง ด้วยหูต่อคำพูด และใช้สายตาสังเกตท่าทางและพฤติกรรม เพื่อให้ทราบว่าเกิดอะไรขึ้นแก่นิสิต เทคนิคในการฟังนี้ประกอบด้วย การใส่ใจ ซึ่งมีพฤติกรรมที่ประกอบด้วย การประสานสายตา การวางท่าทางอย่างสบาย การใช้มือประกอบการพูดที่แสดงถึงความสนใจต่อนิสิต ในการฟังนี้บางครั้ง อาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะทวนข้อความหรือดีความให้กระจ่างชัด หรือถามคำถามเพื่อให้ทราบถึง ปัญหาและความต้องการของนิสิต

2.2 การนำ (Leading) เป็นการกระตุ้นให้นิสิตซึ่งบางครั้งไม่กล้าพูดออกมา การนำจึงเป็นการกระตุ้นให้นักศึกษาสำรวจหรือแสดงออกถึงความรู้สึก ทศนคติ ค่านิยม หรือพฤติกรรมของตนเอง การสะท้อนกลับ (reflecting) เป็นการช่วยทำให้นิสิตเข้าใจตนเอง เข้าใจความรู้สึก ประสบการณ์ หรือปัญหาได้ถูกต้องยิ่งขึ้น

2.3 การสรุป (Summarization) คือการที่อาจารย์ที่ปรึกษารวบรวมความคิดและความรู้สึกที่สำคัญ ๆ ที่นิสิตแสดงออก การสรุปจึงเป็นการทำให้นิสิตได้สำรวจความคิดและความรู้สึกของตนเองให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

2.4 การให้ข้อมูล (Informing) เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยทำให้นิสิตเข้าใจตนเองและสิ่งแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น ข้อมูลที่จำเป็นในการปรึกษา ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพและข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของสังคม ข้อมูลดังกล่าวจะช่วยกระตุ้นและให้กำลังใจแก่นิสิตกล้าสู้ปัญหา เกิดความมั่นใจและพร้อมที่จะแก้ไขปัญหา

2.5 การให้กำลังใจ (Encouragement) เมื่อมีปัญหา นิสิตส่วนใหญ่ที่มาพบอาจารย์ที่ปรึกษา มักมีความรู้สึกท้อแท้ ขาดความมั่นใจ อาจารย์ที่ปรึกษาจึงควรช่วยกระตุ้นให้กำลังใจแก่นิสิตให้กล้าสู้กับปัญหา เกิดความมั่นใจและพร้อมจะแก้ไขปัญหา

2.6 การเสนอแนะ (Suggestion) ในบางกรณีอาจารย์ที่ปรึกษาอาจจะเสนอความคิดเห็นที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การแก้ปัญหาแก่นิสิต การเสนอแนะดังกล่าวควรเปิดโอกาสให้นิสิตได้ใช้เหตุผลของตนเองให้มากที่สุดเพื่อสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง

แนวคิดเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัย

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2538: 13-14) กล่าวว่า สภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษา มีความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนานักศึกษามาก เพราะสภาพแวดล้อมที่มีความสมบูรณ์ย่อมทำให้ การพัฒนานักศึกษาได้ผลดี โดยหมายถึงสภาพแวดล้อม 3 ชนิดดังนี้

1. สภาพแวดล้อมที่เป็นสิ่งไม่มีชีวิต เช่น อาคารสถานที่ เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ
2. สภาพแวดล้อมที่เป็นสิ่งมีชีวิต เช่น คน สัตว์ พืช
3. สภาพแวดล้อมที่คนสร้างขึ้น เช่น กลุ่มเพื่อน กิจกรรมนักศึกษา ประเพณีการต้อนรับน้องใหม่ เป็นต้น

ความสำคัญของสภาพแวดล้อมภายในสถาบันที่ส่งผลต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

Pascarella and Terenzini (1991) ได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษา และได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับผลกระทบดังกล่าวไว้ดังนี้

1. นักศึกษาจะได้รับประโยชน์จากการเรียนมากที่สุดก็ต่อเมื่อสภาพแวดล้อมภายในสถาบัน (เช่น ระบบการศึกษา มนุษยสัมพันธ์ การเรียนเสริมหลักสูตร) เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมเหล่านี้ยังมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนของนักศึกษา กล่าวคือ นักศึกษาจะสามารถเรียนรู้ได้มากขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อพวกเขามีทางเลือกในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ ที่หลากหลาย

2. การนำความรู้ในบทเรียนเข้ามาแทรกเสริมในกิจกรรมทางสังคมของนักศึกษาจะทำให้ การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับความรู้ในระหว่าง การประกอบกิจกรรมประเภทต่างๆ สถาบันจะต้องมีคุณลักษณะสำคัญบางประการดังนี้

2.1 ต้องมีความโปร่งใส และมีความสอดคล้องกันในการบริหารงานการศึกษาเพื่อที่จะ สามารถสร้างแบบอย่างการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาได้

2.2 มีการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของสถาบัน เช่นการเป็นผู้นำของหน่วยงานการศึกษา หรือองค์กรกลุ่มย่อยต่างๆ ภายในสถาบัน การร่วมกิจกรรมสันทนาการ หรือการฝึกงานกับหน่วยงานอื่นๆ นอกสถาบัน

2.3 มีกิจกรรมเสริมการเรียนรู้แบบบูรณาการ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม หรือการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายจะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา

3. เมื่อนักศึกษารู้สึกว่าสถาบันให้ความสำคัญกับพวกเขา พวกเขาก็มีแนวโน้มที่จะใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มีให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อสถาบันต่างๆ มีคุณลักษณะด้านจริยธรรมของสมาชิกแล้ว นักศึกษารู้สึกว่าพวกเขาจะต้องมีส่วนร่วมกิจกรรมต่างๆ เพราะสถาบันให้ความสำคัญกับสวัสดิการ และให้ความสำคัญกับความสำเร็จทางการศึกษาของพวกเขา

จากผลกระทบดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษามีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็น ความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานของคณะ จำนวนหนังสือในห้องสมุด โครงสร้างการบริการ หรือโปรแกรมการศึกษาแบบใดแบบหนึ่ง ดังนั้น ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจการนักศึกษาจะต้องศึกษาถึงสภาพแวดล้อมภายในสถาบันในรูปแบบต่างๆ ว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักศึกษาอย่างไร

การทบทวนวรรณกรรม

เอกสารที่เกี่ยวข้องในประเด็นผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ปัจจัยเสี่ยงในการไม่สำเร็จการศึกษา และรายงานที่เกี่ยวข้อง มีรายละเอียดดังนี้

พรนภา บรรจงกาลกุล (2539) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ในสถาบันผลิตครู สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ศึกษาปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ได้แก่ ภูมิหลัง นิสัยในการเรียน ทักษะคิดต่อวิชาชีพครู และปัญหาส่วนตัว และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัย โดยวิเคราะห์จากการจำแนกประเภท และเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำมี 7 ตัวแปรคือ คะแนนเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย ปัญหาอนาคตในการศึกษาและอาชีพ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน อันดับการเลือกภูมิลำเนา วิธีการเรียน และสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่

จันทิมา ขนายกลาง (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ โดยวิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติและถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น พบว่า ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้แก่ คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏ การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย การใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์รายงาน การช่วยอาจารย์ทำงานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

พรณี บุญสุยา (2543) ศึกษาปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีปทุมโดยวิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบโลจิสติก พบว่า ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การสนับสนุนตนเองในการเรียน การได้รับทุนสนับสนุนในระหว่างเรียน พื้นฐานการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทักษะคิดต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยและทัศนคติต่อตนเอง

สุรัตน์ เตียวเจริญ (2543) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีผลต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามชนิดมาตราส่วน พบว่า ปัจจัยสถานศึกษาและปัจจัยส่วนตัวมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านครอบครัวมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับน้อย

สุพัชรีย์ หนูใหญ่ (2544) พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลต่อการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา คือ ตัวแปรความสัมพันธ์ในครอบครัวด้านความผูกพันรักใคร่ สามัคคี ในครอบครัว โดยเป็นความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

วิไลวรรณ สิริสุทธ (2545) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โพรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร โดยการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสถาบันจำนวน 302 คน พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับอิทธิพลโดยตรงจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้พื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา สำหรับความวิตกกังวลทางการเรียน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทางอ้อมผ่านความรับผิดชอบทางการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ขณะเดียวกันแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนก็มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยอ้อมผ่านความรับผิดชอบทางการเรียน และความรู้พื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา อีกทั้งความรับผิดชอบทางการเรียนมีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยอ้อมผ่านความรู้พื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา

นภาพรณี จันททรัพย์ (2547) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า พฤติกรรมการเรียน ลักษณะเศรษฐกิจและสังคม ระบบการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัย การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ความเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง การตั้งเป้าหมายชีวิต การเลือกอาชีพในอนาคต มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

สวัสด์ วิชระโกชน์ (2549) ศึกษาผลการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคามที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ โดยศึกษาปัจจัยด้านตัวนิสิตและด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยโดยวิเคราะห์จากการจำแนกประเภท และเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ คือ พื้นความรู้เดิมที่พักขณะศึกษา จำนวนเงินที่ได้รับต่อเดือน และรายได้ของครอบครัว และปัจจัยที่สามารถจำแนกประเภทนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและต่ำได้มี 4 ตัวแปร ได้แก่ ปัญหาด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ปัญหาด้านการเรียน สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยด้านการสอนของอาจารย์ และสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยด้านการเข้าร่วมกิจกรรมในมหาวิทยาลัย

Zimmerman (1986) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยศึกษา ปัจจัยด้านวิธีการเรียนของ นิสิตได้แก่ จัดระเบียบการเรียน การวางแผนเป้าหมาย การแสวงหาข้อมูล เก็บบันทึกและการตรวจสอบ พบว่า ที่คาดการณืได้อย่างแม่นยำคิดเป็นร้อยละ 93 โดยใช้รายงานของการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง พบว่า มาตรการจัดระเบียบการเรียน เป็นสิ่งที่ดีที่สุดทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Hernandez (1989) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ไม่เกี่ยวกับระดับสติปัญญา ได้แก่ ระดับความสามารถ (self-concept of ability) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (achievement motivation) การสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อนและโรงเรียน ความชำนาญด้านภาษา ความมุ่งมั่นในการเรียน (educational aspirations) และ สถานะทางด้านสังคมกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาจำนวน 227 คน ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทสถานะผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาพบว่าตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ ระดับความสามารถ (self-concept of ability) และ ความมุ่งมั่นในการเรียน

Chewning (1999) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความถนัด ผลการเรียนก่อนล่วงหน้า ประสบการณ์การทำงาน ทัศนคติในระดัับปริญญาตรี พบว่าประสบการณ์ในการทำงานมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

Lau (2001) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนักเรียนในฮ่องกงโดยศึกษาปัจจัย ด้าน รูปแบบการเรียน ผลการเรียน และ จำนวนการเข้าเรียนใช้ แบบสอบถามโดยการวิเคราะห์แบบ จำแนกประเภท พบว่า การศึกษาครั้งนี้สำรวจปัญหาของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในฮ่องกง เปรียบเทียบกับประสบความสำเร็จสูงและประสบความสำเร็จต่ำในลักษณะสร้างแรงจูงใจพบว่าตัว แปรแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการซึ่งแยกแยะได้ประสบความสำเร็จสูงและต่ำ

Hampton (2007) ศึกษาการรับรู้ปัจจัยของนิสิตที่มีผลต่อความสำเร็จและผลสัมฤทธิ์ในการ เรียน โดยปัจจัยที่ศึกษามี 4 ด้าน คือ อิทธิพลด้านตัวเอง อิทธิพลด้านพ่อแม่ อิทธิพลด้านการศึกษา และอิทธิพลภายนอก ใช้การสัมภาษณ์เจาะลึกเพื่อศึกษาวิจัยถึงอิทธิพลของปัจจัยดังกล่าวจาก นักเรียนจำนวน 16 คนที่ถูกเลือกแบบเฉพาะเจาะจงที่มีคะแนนสูงสุดและต่ำสุดเป็นร้อยละ 10 ของ ห้องเครื่องมือวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างและแบบปลายเปิด การวิจัยนี้เป็นเครื่อง ยืนยันได้ว่าความสำเร็จของนิสิตเป็นผลเนื่องจากการมีส่วนร่วมของบิดามารดา ความสัมพันธ์ใน บ้าน เจตคติ ความฉลาด ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิต

Cossentino (2007) จุดประสงค์ของงานวิจัยนี้คือการค้นหาข้อมูลความเข้าใจในประสบการณ์ สภาพการณ์ ความสามารถ และความพึงพอใจของนักศึกษาเกียรตินิยมปี 2 3 และ 4 จากการพัฒนาของแนวทางในการบริหารโครงการเกียรตินิยม ใช้การสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์เจาะลึกนิสิตเกียรตินิยมจำนวน 53 คน ผลการวิจัยแสดงว่า นิสิตชอบสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่มีการเรียนรู้ร่วมกัน และนิสิตเกียรตินิยม เพื่อน คณะและผู้บริหารมีความสำคัญและสนับสนุนต่อการพัฒนานิสิต

Marriner (2007) วิเคราะห์องค์ประกอบที่ใช้เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จทางการศึกษาของนิสิตเกียรตินิยม ได้แก่ above-average ability, creativity self-efficacy ผลการวิจัยจากการศึกษาความสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุแบบขั้นตอนพบว่าเกรดเฉลี่ยตอนมัธยมปลายและคะแนนสมรรถภาพของตน (self-efficacy scores) สัมพันธ์สูงกับคะแนนเฉลี่ยปีหนึ่ง

Byrne (2008) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนก่อนเข้าศึกษา ความรู้เดิมทางด้านบัญชี เพศ แรงจูงใจ ความคาดหวัง ความพร้อมของนิสิตที่มีผลต่อการเรียนของนิสิตปีหนึ่ง หลักสูตรบัญชีของมหาวิทยาลัย Irish โดยผลการเรียนของนิสิตปีหนึ่ง วัดจากผลการเรียนปีหนึ่ง ผลการเรียนวิชาการเงิน และผลการเรียนวิชาบัญชีบริหาร ใช้ข้อมูลปีการศึกษา 2547/2548 ข้อสอบทั้งหมด 60 ข้อเพื่อสอบถามนิสิต 135 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลการเรียนก่อนศึกษามีนัยสำคัญกับผลการเรียนปีหนึ่ง ผลการเรียนวิชาการเงิน และผลการเรียนวิชาบัญชีบริหาร เพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติกับผลการเรียนปีหนึ่ง ส่วนแรงจูงใจความคาดหวัง ความพร้อมของนิสิตมีความสำคัญและสนับสนุนต่อผลการเรียนปีหนึ่งของนิสิต

ตารางที่ 1 สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	ผลการศึกษา
พรนภา บรรจงกาลกุล (2539)	ตัวแปรต้น 1. ปัจจัยด้านตัวนักศึกษา ได้แก่ ภูมิหลัง นิสัยในการเรียน ทักษะคิดต่อ วิชาชีพครู และปัญหาส่วนตัว 2. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม มหาวิทยาลัย ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ในสถาบันผลิตครู สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถาม	พบว่าตัวแปรที่สามารถ จำแนกกลุ่มนิสิตนักศึกษา ที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำมี 7 ตัวแปร คือ คะแนนเฉลี่ยสะสมมัธยมปลาย ปัญหาอนาคตในการศึกษาและอาชีพ สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน อันดับการเลือก ภูมิลำเนา วิธีการเรียน และสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่
จันทิมา ขนากกลาง (2541)	ตัวแปรต้น 1. ด้านตัวนักศึกษา 2. ด้านสภาพแวดล้อมสถาบัน ตัวแปรตาม ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาในระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา วิธีวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ และถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นและแบบสอบถาม	พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษาสถาบันราชภัฏ การซักถามอาจารย์เมื่อมีข้อสงสัย การใช้คอมพิวเตอร์พิมพ์รายงาน และการช่วยอาจารย์ทำงานเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	ผลการศึกษา
พรรณี บุญสุยา (2543)	ตัวแปรต้น 1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล 2. พฤติกรรมของผู้เรียน 3. แรงจูงใจในการศึกษา 4. การสนับสนุนจากครอบครัว 5. ทักษะติดต่อตนเอง 6. ทักษะติดต่อมหาวิทยาลัย 7. เพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย 8. ความคิดเห็นต่อหลักสูตร 9. ความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอน ตัวแปรตาม การศึกษาปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบโลจิสติก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบโลจิสติก และแบบสอบถาม	พบว่า ปัจจัยที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ผลการเรียนรู้ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สนับสนุนตนเองในการเรียนได้รับทุนสนับสนุนในระหว่างเรียน พื้นฐานการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทักษะติดต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยและทักษะติดต่อตนเอง
สุรัตน์ เตียวเจริญ (2543)	ตัวแปรต้น 1. ปัจจัยด้านสถานศึกษา 2. ปัจจัยด้านส่วนตัว 3. ปัจจัยด้านครอบครัว	พบว่า ปัจจัยสถานศึกษาและปัจจัยส่วนตัวมีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลาง

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	ผลการศึกษา
สุรัตน์ เตียวเจริญ (2543)	ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ระดับปริญญาตรีที่มีผลต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถาม	ส่วนปัจจัยด้านครอบครัวมี ผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนในระดับน้อย
สุพัชรีย์ หนูใหญ่ (2544)	ตัวแปรต้น คือ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ได้แก่ - ความผูกพันรักใคร่สามัคคี - ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัว - การสื่อสารในครอบครัว - ความมั่นคงในชีวิตสมรส ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ใน กรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถาม	พบว่า ตัวแปรที่มี ความสัมพันธ์และมีอิทธิพล ต่อการทำนายผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนิสิต นักศึกษา คือ ตัวแปร ความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความผูกพันรักใคร่ สามัคคีในครอบครัวโดย เป็นความสัมพันธ์ใน ทิศทางเดียวกัน
วิไลวรรณ สิริสุทธ (2545)	ตัวแปรต้น 1. ปัจจัยด้านสภาพทั่วไปของนักศึกษา 2. ปัจจัยเกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง 3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักศึกษา คือ ความวิตกกังวล ความรับผิดชอบ แรงจูงใจ	พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนได้รับอิทธิพลโดยตรง จากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน และความรู้ พื้นฐานด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมการศึกษา

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	ผลการศึกษา
วิไลวรรณ สิริสุทธ (2545)	ไฟล์สัมฤทธิ์ และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถามและแบบทดสอบ	สำหรับความวิตกกังวลทางการเรียน มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยทางอ้อมผ่านความรับผิดชอบทางการเรียนและแรงจูงใจ ไฟล์สัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบทางการเรียน และความรู้พื้นฐานทางด้านเทคโนโลยี และ นวัตกรรมการศึกษา
นภาพรณ จันทรศัพท (2547)	ตัวแปรต้น 1. พฤติกรรมการเรียน 2. ลักษณะเศรษฐกิจและสังคม 3. ระบบการเรียนการสอน 4. การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย 5. การปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย 6. ความเห็นที่มีต่อระดับความสามารถในการเรียนของตนเอง 7. การตั้งเป้าหมายชีวิต 8. การเลือกอาชีพในอนาคต	พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ได้แก่ พฤติกรรมการเรียนลักษณะเศรษฐกิจและสังคม ระบบการเรียนการสอน การเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัยการปรับตัวในการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	ผลการศึกษา
นภาพรณ จันทรศัพท (2547)	ตัวแปรตาม ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้ กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของ นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถาม	ความเห็นที่มีต่อระดับ ความสามารถในการ เรียนตั้งเป้าหมายชีวิต การเลือกอาชีพใน อนาคต
สวัสดิ วิชระโกชน (2549)	ตัวแปรต้น 1. ด้านตัวนิสิต 2. ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย ตัวแปรตาม ผลการเรียนของนิสิตมหาวิทยาลัย มหาสารคามที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถาม	ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ ผลการเรียนของนิสิตที่มี มีผลการเรียนสูงและต่ำ คือ พื้นความรู้เดิม ที่พัก ขณะที่ศึกษา จำนวนเงิน ที่ได้รับต่อเดือน และ รายได้ของครอบครัว 2. ปัจจัยที่สามารถ จำแนกประเภทนิสิตที่มี ผลการเรียนสูงและต่ำ ได้มี 4 ตัวแปรได้แก่ - ปัญหาด้านอนาคต - ปัญหาด้านการเรียน - การสอนของอาจารย์ - การเข้าร่วมกิจกรรม ในมหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	ผลการศึกษา
Zimmerman (1986)	ตัวแปรต้น วิธีการเรียนของนิสิต ได้แก่ จัดระเบียบการเรียน การวางแผนเป้าหมาย การแสวงหาข้อมูล เก็บบันทึกและการตรวจสอบ ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิต เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถามและการสัมภาษณ์	วิธีการเรียนสามารถคาดการณ์ได้อย่างแม่นยำร้อยละ 93 โดยใช้รายงานของการเรียนรู้แบบกำกับตนเองโดยพบว่า การจัดระเบียบในการเรียนเป็นตัวแปร ที่ดี ที่ สุด ทำ น า ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
Hernandez (1989)	ตัวแปรต้น 1. ระดับความสามารถ 2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ 3. การสนับสนุนจากครอบครัว เพื่อน และโรงเรียน 4. ความชำนาญด้านภาษา 5. ความมุ่งมั่นในการเรียน 6. สถานะทางด้านสังคม ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนิสิต เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถาม	พบว่า ตัวพยากรณ์ที่ดีที่สุดคือ ระดับความสามารถและความมุ่งมั่นในการเรียน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

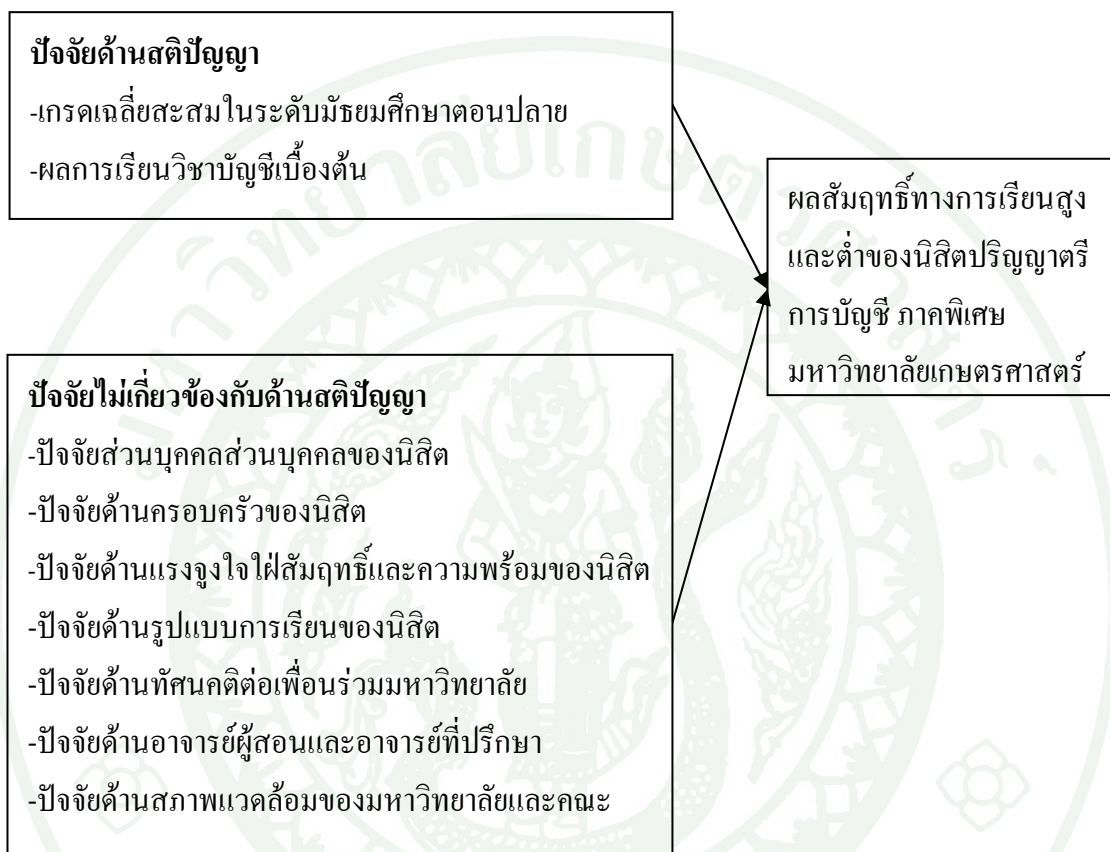
ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	ผลการศึกษา
Chewning (1999)	ตัวแปรต้น 1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความกดดัน 2. ผลการเรียนก่อนล่วงหน้า 3. ประสิทธิภาพการทำงาน 4. เกรดเฉลี่ยในระดับปริญญาตรี ตัวแปรตาม ผลการเรียนของนิสิต เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถาม	ประสิทธิภาพในการทำงาน มีความสัมพันธ์กับผลการเรียน
Lau (2001)	ตัวแปรต้น 1. รูปแบบการเรียน 2. ผลการเรียน 3. จำนวนการเข้าเรียน ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนักเรียนในสองกอง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา แบบสอบถาม	วิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในฮ่องกง เปรียบเทียบกับประสบความสำเร็จสูงและประสบความสำเร็จต่ำในลักษณะสร้างแรงจูงใจพบว่าตัวแปรแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการซึ่งแยกแยะผลการเรียนสูงและต่ำ
Hampton (2007)	ตัวแปรต้น อิทธิพลด้านตัวเอง พ่อแม่ การศึกษาและอิทธิพลภายนอก ตัวแปรตาม ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ใช้การสัมภาษณ์เจาะลึกเพื่อศึกษาวิจัย	พบว่าความสำเร็จนักเรียนมีผลเนื่องจากการมีส่วนร่วมของบิดามารดาความสัมพันธ์ในบ้านเจตคติความฉลาดความ สัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย (ปี)	ตัวแปรและเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	ผลการศึกษา
Cossentino (2007)	ตัวแปรต้น คือ ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม และ ความสามารถ ตัวแปรตาม ความพึงพอใจของนักศึกษาเกียรตินิยม ปี 2 3 และ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การสัมภาษณ์เจาะลึกนิสิตเกียรตินิยม	ผลการวิจัยแสดงว่า นิสิต ชอบสภาพแวดล้อมในการ เรียนรู้ที่มีการเรียนรู้ร่วมกัน และ เพื่อน คณะ และ ผู้บริหารมีความสำคัญและ สนับสนุนต่อการพัฒนานิสิต
Marriner (2007)	ตัวแปรต้น 1. เกรดเฉลี่ยตอนมัธยมปลาย 2. คะแนนสมรรถภาพของตน ตัวแปรตาม การสำเร็จการศึกษานิสิตเกียรตินิยม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ	พบว่า เกรดเฉลี่ยตอนมัธยม ปลาย คะแนนสมรรถภาพ ของตนมีความสัมพันธ์สูงกับ คะแนนเฉลี่ยปีหนึ่ง
Byrne (2008)	ตัวแปรต้น 1. ผลการเรียนที่เคยได้รับ 2. ความรู้พื้นฐานทางบัญชี 3. เพศ 4. แรงจูงใจ 6. เตรียมเพื่อการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น ตัวแปรตาม ผลการเรียนของนักศึกษาปีที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ	จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า - ผลการเรียนที่เคยได้รับมี ส่งผลต่อผลการเรียนวิชาการ เงินและวิชาบัญชีบริหาร - เพศไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ กับผลการเรียนปีที่ 1 - แรงจูงใจความคาดหวัง ของ นิสิตมีนัยสำคัญทางสถิติต่อ ผลการเรียนปีที่ 1

กรอบแนวความคิดการวิจัย

การทบทวนทฤษฎีและผลงานในอดีตจึงกำหนดกรอบแนวความคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1: เปรียบเทียบปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับด้านสติปัญญาที่แตกต่างกันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ

สมมติฐานที่ 2: ศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับปัจจัยด้านสติปัญญากับปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญาว่ามีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ

สมมติฐานที่ 3: ศึกษาปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับด้านสติปัญญาว่าสามารถจำแนกประเภทกลุ่มนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

แหล่งข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้วิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research method) โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก 2 แหล่ง ดังนี้

1. **ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)** สำหรับการวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการใช้แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา เช่น ผลการเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อาชีพและรายได้ของผู้ปกครอง เป็นต้น

2. **ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)** ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และรายงานของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย เช่น สำนักทะเบียนและประมวลผล ฝ่ายทะเบียนการศึกษาของคณะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยครั้งนี้ศึกษาข้อมูลจากนิสิตโครงการปริญญาตรีการบัญชี ภาคพิเศษ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยศึกษานิสิตทุกชั้นปีของโครงการฯ นิสิตที่มีรหัสนิสิตตั้งแต่ 49-53 ในปีการศึกษา 2553 และนิสิตยังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น 563 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยในภาคต้น ปีการศึกษา 2553 ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 รวมทั้งสิ้นจำนวน 112 คน แบ่งเป็นนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 มีจำนวน 89 คน และนิสิตที่เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 23 คน

ตารางที่ 2 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

นิสิตใน โครงการฯ แต่ละชั้นปี	กลุ่มตัวอย่าง GPA $\leq$ 2.00 (คน)	นิสิตที่มีเกรด เฉลี่ยมากกว่า 2.00 แต่น้อย กว่า 3.25 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง GPA $\geq$ 3.25 (คน)	รวม จำนวน ประชากร (คน)	รวมจำนวน กลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
ชั้นปีที่ 1	-	100	39	139	39
ชั้นปีที่ 2	6	105	16	127	22
ชั้นปีที่ 3	3	123	17	143	20
ชั้นปีที่ 4	4	123	17	144	21
ชั้นปีที่ 5	10	-	-	10	10
รวม	23	451	89	563	112

ที่มา: สำนักทะเบียนและประมวลผลปีการศึกษา 2553

จากตารางที่ 2 ประชากร คือ นิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีจำนวนทั้งสิ้น 563 คน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ นิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีจำนวนทั้งสิ้น 112 คน โดยเป็นนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมมากกว่าหรือเท่ากับ 3.25 จำนวน 89 คน และนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 23 คน

ตารางที่ 3 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืน

นิสิตใน โครงการฯ แต่ละชั้นปี	กลุ่มตัวอย่าง GPA ≤ 2.00 (คน)	กลุ่มตัวอย่าง GPA ≥ 3.25 (คน)	รวม (คน)	แบบสอบถาม GPA ≤ 2.00 (คน)	แบบสอบถาม GPA ≥ 3.25 (คน)	รวม (คน)	คิดเป็น ร้อยละ
ชั้นปีที่ 1	-	39	39	-	38	38	97.44
ชั้นปีที่ 2	6	16	22	5	13	18	81.82
ชั้นปีที่ 3	3	17	20	2	16	18	90.00
ชั้นปีที่ 4	4	17	21	3	16	19	90.48
ชั้นปีที่ 5	10	-	10	5	-	5	50.00
รวม	23	89	112	15	83	98	87.50

จากตารางที่ 3 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลศึกษานิสิตในโครงการฯ ที่มีผลการเรียนเฉลี่ยในภาคต้น ปีการศึกษา 2553 ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 รวมทั้งสิ้น 112 คน แบ่งเป็นนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 มีจำนวน 89 คน และนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 23 คน โดยเก็บข้อมูลได้จำนวน 98 คน แบ่งเป็นนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 มีจำนวน 83 คน และนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 15 คน ซึ่งจำนวนแบบสอบถามที่เก็บได้คิดเป็นร้อยละ 87.50

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล แบบสอบถามมี 6 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) เพียงคำตอบเดียวตามสถานภาพข้อมูลตามความเป็นจริงของผู้ตอบ มีทั้งหมดจำนวน 12 ข้อดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ประเภทสถานศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ตั้งสถานที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สุขภาพ
2. ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิต ได้แก่ ความจำเป็นทางการเงินเพื่อการศึกษา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ผู้ปกครองของท่านจบการศึกษาสูงสุดระดับใด รายได้ทั้งหมดของผู้ปกครองรวมกันประมาณเดือนละเท่าไร ความต้องการของนิสิตในการเลือกเรียนบัญชีเบื้องต้น
3. ข้อมูลผลการเรียน ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ในระดับปริญญาตรี ภาคต้นปีการศึกษา 2553 และผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น

ส่วนที่ 2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตปรับมาจากแบบประเมินด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา สถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานครของวิไลวรรณ สิริสุทธิ (2545) ในส่วนที่ 2 มีจำนวน 12 ข้อ มีคำถามเชิงบวก 10 ข้อ คือข้อ 1-10 และคำถามเชิงลบ 2 ข้อ คือข้อ 11-12 ถามเกี่ยวกับแรงจูงใจและความพร้อมของนิสิตในการศึกษา ในด้านต่อไปนี้

1. การเข้าร่วมแข่งขันหรือร่วมกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น
2. ความมุ่งมั่นในการศึกษา
3. การพัฒนาตนเอง

4. ความรับผิดชอบ
5. เป้าหมายเมื่อนิสิตจบการศึกษา
6. ความมั่นใจในความสามารถ
7. ความคิดสร้างสรรค์
8. แรงกระตุ้นในการเรียนรู้

ส่วนที่ 3 ด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตปรับมาจากแบบประเมินนิสัยในการเรียนของนักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏของจันทิมา ขนากลาง (2541) และแนวคิดของ Maddox (1963) ซึ่งในส่วนที่ 3 มีจำนวน 12 ข้อ มีคำถามเชิงบวก 9 ข้อ คือข้อ 1-9 และคำถามเชิงลบ 3 ข้อ คือข้อ 10-12 ตามเกี่ยวกับวิธีที่นิสิตปฏิบัติในการเรียนเป็นประจำ ในด้านต่อไปนี้

1. การเตรียมตัวก่อนเรียน
2. การเข้าเรียนในชั้นเรียน
3. การศึกษาค้นคว้า
4. การทำงานที่ได้รับมอบหมาย
5. การทบทวนบทเรียน
6. การซักถามอาจารย์

ส่วนที่ 4 ด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยปรับมาจากแบบประเมินทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบโลจิสติกของพรรณี บุญสุยา (2543) มีจำนวน 12 ข้อ มีคำถามเชิงบวก 10 ข้อ คือข้อ 1-9 และข้อ 11 และคำถามเชิงลบ 2 ข้อคือ ข้อ 10 และ ข้อ 12 ถ้ามเกี่ยวกับทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยส่งผลต่อผลการเรียนของนิสิตในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

1. เพื่อนช่วยส่งเสริมและแนะนำในการเรียน
2. เพื่อนคอยช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาในการเรียน
3. ระดับผลการเรียนของเพื่อนในกลุ่ม
4. เพื่อนจะให้คำปรึกษาในการเรียน
5. เพื่อนให้ความช่วยเหลือทางการเงิน

ส่วนที่ 5 ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาปรับมาจากแบบประเมินความคิดเห็นต่ออาจารย์ผู้สอนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบโลจิสติกของพรรณี บุญสุยา (2543) ในส่วนที่ 5 มีจำนวน 12 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวกทั้งสิ้น ถ้ามเกี่ยวกับการวิธีการสอนและการให้คำแนะนำของอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

1. ความรับผิดชอบต่อการสอน
2. การเตรียมการสอน
3. วิธีการสอน
4. สามารถเข้าพบเมื่อนิสิตต้องการคำแนะนำ
5. สนใจและติดตามผลการเรียนของนิสิต

6. ให้คำแนะนำและกล่าวตักเตือน

7. ให้ความช่วยเหลือนิสิตเมื่อเกิดปัญหา

ส่วนที่ 6 ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะปรับจากแบบสอบถามการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่เกี่ยวกับการเรียนของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ในสถาบันผลิตครู สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของ พรณภา บรรจงกาลกุล (2539) โดยสร้างขึ้นจากแบบสำรวจกิจกรรมของมหาวิทยาลัย (The Inventory of College Activities: ICA) ของแอสติน (Astin, 1971) ในส่วนที่ 6 มีจำนวน 12 ข้อ เป็นคำถามเชิงบวกทั้งสิ้น สอบถามความคิดเห็นของนิสิตต่อมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ ต่อไปนี้

1. ความพร้อมด้านอุปกรณ์สถานที่
2. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
3. ระบบการสนับสนุนทางการศึกษา
4. มาตรฐานทางวิชาการ
5. ด้านเจ้าหน้าที่โครงการ

เกณฑ์การให้คะแนน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตเป็นแบบเลือกตอบ (Check list) เพียงคำตอบเดียวตามสถานภาพข้อมูลตามความเป็นจริงของผู้ตอบ มีทั้งหมดจำนวน 12 ข้อ นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2-6 เกณฑ์การให้คะแนนในส่วนที่ 2-6

- แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต มีจำนวน 12 ข้อ
- แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนของนิสิต มีจำนวน 12 ข้อ
- แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย มีจำนวน 12 ข้อ
- แบบสอบถามเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาจำนวน มีจำนวน 12 ข้อ
- แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะ มีจำนวน 12 ข้อ

มีคะแนนรายข้อตั้งแต่ 1-5 คะแนน เป็นคำถามเชิงบวกทั้งสิ้น ใช้แบบวัดของ Likert โดยจะเป็นแบบตามมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ดังนี้

เกณฑ์การให้คะแนน

ระดับความคิดเห็น	คะแนนข้อความทางบวก	คะแนนข้อความทางลบ
มากที่สุด	5	1
มาก	4	2
ปานกลาง	3	3
น้อย	2	4
น้อยที่สุด	1	5

การแปลผล

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์การตัดคะแนนของคะแนนเฉลี่ยรวมในแต่ละด้าน โดยทำการแบ่งช่วงของค่าคะแนน แต่ละช่วงแสดงถึงระดับความคิดเห็นมากหรือน้อยตามเกณฑ์ของคะแนนซึ่งใช้ในเกณฑ์พิจารณาของเบสท์ (Best, 1989) ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49	มีผลกระทบกับคำถามนั้นน้อยมาก
คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49	มีผลกระทบกับคำถามนั้นน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49	มีผลกระทบกับคำถามนั้นปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49	มีผลกระทบกับคำถามนั้นมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00	มีผลกระทบกับคำถามนั้นมากที่สุด

การทดสอบเครื่องมือ

1. การทดสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity)

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แปลจากรายงานการวิจัย เอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับงานวิจัยที่ศึกษา เพื่อให้แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ของเนื้อหาตรงกับเรื่องที่ต้องการจะวัด

2. การทดสอบความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity)

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้แปลมาจากต้นฉบับเดิมของผู้คิดค้นแบบสอบถาม จึงสามารถใช้ผลที่ได้จากการหาค่าความตรงตามโครงสร้างที่ผู้คิดค้นแบบสอบถามได้ทำการทดสอบไว้แล้วว่ามีความถูกต้องและตรงตามทฤษฎี

3. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability)

ผู้วิจัยทำการทดสอบความเชื่อมั่นโดยการนำแบบสอบถามไปสุ่มทดสอบกับบุคคลที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง 30 ตัวอย่าง โดยทดสอบกับนิสิตหลักสูตรบัญชีบัณฑิต สาขาการบัญชี คณะศิลปศาสตร์และวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดสกลนคร เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงแบบสอบถามก่อนที่จะมีการเก็บข้อมูลจริง จากนั้นตรวจสอบและรวมคะแนนของทุกคำตอบเพื่อนำไปหาความเชื่อมั่น โดยหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงดังนี้

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบถาม

แบบสอบถาม	ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง
ส่วนที่ 2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต	0.750
ส่วนที่ 3 รูปแบบการเรียนของนิสิต	0.733
ส่วนที่ 4 ทักษะติดต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย	0.785
ส่วนที่ 5 อาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา	0.890
ส่วนที่ 6 สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะ	0.851
รวม	0.802

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการคำนวณและวิเคราะห์ค่าสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน โดยนำเสนอในรูปตาราง ความถี่ และค่าร้อยละ (percentage) ใช้คำนวณความถี่ของตัวแปรต่างๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบข้อมูล ส่วนบุคคลของนิสิต

2. การวิเคราะห์ความแตกต่างทั้งปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ

2.1 การวิเคราะห์ความแตกต่าง จากการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม โดยนำเสนอในรูปการวิเคราะห์ความแปรปรวน

2.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลการเรียนสูง (เกรดเฉลี่ยสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25) และกลุ่มนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลการเรียนต่ำ (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า หรือเท่ากับ 2.00) ตารางค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test)

3. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมภาคต้น ปีการศึกษา 2553 ของนิสิตในโครงการฯ กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ

4. ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ โดยใช้วิธีจำแนกประเภท (Discriminant Analysis) โดยใช้วิธีวิลคัสแลมด้า (Wilk's Lamda Method) โดยโปรแกรมสำเร็จรูป

5. สร้างสมการเชิงเส้นและตรวจสอบความถูกต้องของการพยากรณ์ของสมการจำแนกประเภทของนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาและวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของนิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากการเก็บข้อมูลนิสิตในโครงการฯ ผู้วิจัยได้ศึกษากลุ่มตัวอย่างนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในภาคต้น ปีการศึกษา 2553 โดยมีเกรดเฉลี่ยสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวนทั้งสิ้น 112 คน โดยแบ่งเป็นนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 มีจำนวน 89 คน และนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 23 คน โดยเก็บข้อมูลได้จำนวน 98 คน โดยแบ่งเป็นนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 มีจำนวน 83 คน และนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 15 คน

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิต และข้อมูลผลการเรียนโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานโดยนำเสนอในรูปตารางความถี่ และค่าร้อยละ ใช้คำนวณความถี่ของตัวแปรต่างๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทั้งปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้อง กับสติปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ โดยนำเสนอในรูปการวิเคราะห์ความแปรปรวน ตารางค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมภาคต้น ปีการศึกษา 2553 กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ โดยใช้วิธีจำแนกประเภท (Discriminant Analysis) โดยใช้วิธีวิลคส์ แลมด้า (Wilk's Lamda Method) โดยโปรแกรมสำเร็จรูป

ตอนที่ 5 สร้างสมการเชิงเส้นและตรวจสอบความถูกต้องของการพยากรณ์ของสมการ
จำแนกประเภทของนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐานโดยนำเสนอในรูปตาราง
ความถี่ และค่าร้อยละ ใช้คำนวณความถี่ของตัวแปรต่างๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคล
ของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ตารางที่ 5 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต	กลุ่มผลการเรียนสูง		กลุ่มผลการเรียนต่ำ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
หญิง	67	80.70	9	60.00
ชาย	16	19.30	6	40.00
รวม	83	100.00	15	100.00
ประเภทสถานที่ศึกษาระดับมัธยมปลาย				
เอกชน	15	18.10	2	13.30
รัฐบาล	68	81.90	13	86.70
รวม	83	100.00	15	100.00
ที่ตั้งระดับสถานศึกษาระดับมัธยมปลาย				
ต่างจังหวัดนอกเขตอำเภอเมือง	2	2.40	1	6.70
ต่างจังหวัดในเขตอำเภอเมือง	23	27.70	2	13.30
กรุงเทพและปริมณฑล	58	69.90	12	80.00
รวม	83	100.00	15	100.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต	กลุ่มผลการเรียนสูง		กลุ่มผลการเรียนต่ำ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>สุขภาพ</u>				
ไม่เคยเจ็บป่วย	48	57.83	9	60.00
6 เดือนครั้ง	30	36.15	6	40.00
บ่อยครั้ง/ทุกเดือน	5	6.02	-	-
รวม	83	100.00	15	100.00

จากตารางที่ 5 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต ในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงนิสิตหญิงมากกว่าชายโดยนิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 80.70 และนิสิตชายคิดเป็นร้อยละ 19.30 ด้านประเภทสถานที่ศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงนิสิตศึกษาที่สถานศึกษารัฐบาลมากกว่าเอกชนโดยศึกษาสถานศึกษารัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 81.90 และสถานศึกษาเอกชนคิดเป็นร้อยละ 18.1 ส่วนที่ตั้งระดับสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา ในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีที่ตั้งสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล และที่ต่างจังหวัดในเขตอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 69.90 และร้อยละ 27.70 ตามลำดับ ด้านสุขภาพของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูง โดยส่วนใหญ่จะไม่เจ็บป่วย รองลงมาคือเจ็บป่วย 6 เดือนครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.83 และร้อยละ 36.15 ตามลำดับ

กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีนิสิตหญิงมากกว่าชายโดยนิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 60.00 และนิสิตชายคิดเป็นร้อยละ 40.00 ประเภทสถานที่ศึกษาระดับมัธยมศึกษาในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำนิสิตศึกษาที่สถานศึกษารัฐบาลมากกว่าเอกชนโดยศึกษาในรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 86.70 และศึกษาในเอกชนคิดเป็นร้อยละ 13.30 ในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่มิที่ตั้งสถานศึกษาในกรุงเทพและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 80.00 ด้านสุขภาพของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ โดยส่วนใหญ่จะไม่เจ็บป่วย รองลงมาคือเจ็บป่วย 6 เดือนครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.00 และร้อยละ 40.00

ตารางที่ 6 ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิต	กลุ่มผลการเรียนสูง		กลุ่มผลการเรียนต่ำ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ความจำเป็นทางการเงินเพื่อการศึกษา</u>				
ไม่ได้กู้ยืม	78	94.00	15	100.00
กู้ยืมจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	5	6.00	-	-
รวม	83	100.00	15	100.00
<u>สถานภาพสมรสของบิดามารดา</u>				
อยู่ด้วยกัน	68	81.93	13	86.66
แยกกันอยู่เพื่อประกอบอาชีพ	4	4.82	-	-
บิดามารดาเสียชีวิต	6	7.23	1	6.67
หย่าร้าง	5	6.02	1	6.67
รวม	83	100.00	15	100.00
<u>ผู้ปกครองจบการศึกษาสูงสุด</u>				
ปริญญาเอก	3	3.60	-	-
ปริญญาโท	14	16.40	4	26.67
ปริญญาตรี	44	43.60	10	66.66
ปวช./ปวส.	11	21.80	-	-
ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา	11	14.50	1	6.67
รวม	83	100.00	15	100.00
<u>รายได้ของผู้ปกครอง</u>				
สูงกว่า 50,000	49	59.00	11	73.30
30,001-50,000	27	32.50	4	26.70
15,001-30,000	4	4.80	-	-
ต่ำกว่า 15,000	3	3.60	-	-
รวม	83	100.00	15	100.00

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูลด้านกรอบครัวของนิสิต	กลุ่มผลการเรียนสูง		กลุ่มผลการเรียนต่ำ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>ความต้องการของนิสิตที่เลือกเรียนบัญชี</u>				
ถูกบังคับให้เรียนบัญชี	2	2.40	-	-
ผู้ปกครองอยากให้เรียนบัญชี	14	16.90	8	53.30
เลือกเรียนบัญชีด้วยตนเอง	67	80.70	7	46.70
รวม	83	100.00	15	100.00

จากตารางที่ 6 ข้อมูลด้านกรอบครัวของนิสิตในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงส่วนใหญ่ไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยคิดเป็นร้อยละ 94.00 สถานภาพสมรสของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 81.93 ผู้ปกครองของนิสิตที่มีผลการเรียนสูงส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทโดยคิดเป็นร้อยละ 43.60 และ ร้อยละ 16.40 ตามลำดับ ในด้านรายได้ของผู้ปกครองของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงส่วนใหญ่อยู่ในช่วง สูงกว่า 50,000 บาท และจำนวน 30,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.00 และร้อยละ 32.50 ตามลำดับ ด้านความต้องการของนิสิตในกลุ่มผลการเรียนสูงที่เลือกเรียนบัญชี โดยส่วนใหญ่เลือกเรียนบัญชีด้วยตนเอง รองลงมาคือ ผู้ปกครองอยากให้เรียน คิดเป็นร้อยละ 80.70 และร้อยละ 16.90 ตามลำดับ

ข้อมูลด้านกรอบครัวของนิสิตในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 86.66 ผู้ปกครองของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 66.66 ส่วนรายได้ของผู้ปกครองในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีส่วนใหญ่อยู่ในช่วง สูงกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.30 ในด้านความต้องการของนิสิตในกลุ่มผลการเรียนต่ำที่เลือกเรียนบัญชี โดยส่วนใหญ่ผู้ปกครองอยากให้เรียนบัญชี คิดเป็นร้อยละ 53.30

ตารางที่ 7 ข้อมูลด้านผลการเรียนของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ข้อมูลผลการเรียน	กลุ่มผลการเรียนสูง		กลุ่มผลการเรียนต่ำ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
<u>เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา</u>				
3.51-4.00	46	55.40	5	33.30
3.01-3.50	35	42.20	6	40.00
2.51-3.00	2	2.40	3	20.00
2.00-2.50	-	-	1	6.70
รวม	83	100.00	15	100.0
<u>ผลการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น</u>				
อื่นๆ	-	-	1	6.70
D	-	-	3	20.00
D+	-	-	2	13.30
C	-	-	2	13.30
C+	1	1.20	2	13.30
B	13	15.70	3	20.00
B+	38	45.80	2	13.30
A	31	37.30	-	-
รวม	83	100.00	15	100.00

จากตารางที่ 7 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงอยู่ในที่ระดับ 3.51-4.00 และ 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 55.40 และร้อยละ 42.20 ตามลำดับ ส่วนผลการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้นในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงส่วนใหญ่เกรดที่ได้ คือ B+ และรองลงมา คือ A คิดเป็นร้อยละ 45.80 ร้อยละ 37.30 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับ 3.01-3.50 และระดับ 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 40 และร้อยละ 33.3 ตามลำดับและผลการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้นกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่เกรดต่ำกว่าหรือเท่ากับ C+ คิดเป็นร้อยละ 66.6

**ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างทั้งปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับ
สติปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ**

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนิสิตในโครงการฯ โดยศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกันด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิต ข้อมูลผลการเรียน ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิต ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิต และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิต

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ตัวแปร	Levene Statistic	Sig.
ข้อมูลด้านครอบครัว		
- ความต้องการของนิสิตที่เลือกเรียนบัญชี	3.681	.000*
ข้อมูลด้านผลการเรียน		
- ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น	3.581	.003*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 8 เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างจากการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม โดยนำเสนอในรูปแบบการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า ข้อมูลด้านครอบครัว ในด้านความต้องการของนิสิตที่เลือกเรียนบัญชี และในด้านผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้นของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 9 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของกลุ่มนิสิต
ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และ ความพร้อมของนิสิต	กลุ่มผลการ เรียนสูง		กลุ่มผลการ เรียนต่ำ		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการ แข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิต มักจะเข้าร่วมเสมอ	4.33	.587	2.53	1.187	5.721	.000*
2. นิสิตมุ่งมั่น/สนใจที่เรียนบัญชีด้วยตนเอง	3.95	.731	3.07	.884	4.178	.000*
3. นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อ นำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง	3.99	.552	3.20	.862	3.416	.003*
4. เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบ สอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน	3.89	.681	3.33	.617	2.961	.004*
5. นิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนอ งาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม	4.02	.841	2.80	.941	5.097	.000*
6. เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะ ค้นคว้าและทำด้วยตนเอง	3.93	.762	3.53	.743	1.852	.067
7. เมื่อนิสิตจบการศึกษาจะนำความรู้ไปใช้ ในการประกอบอาชีพ	3.94	.846	4.00	.756	-.258	.797
8. ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสภาพ แวดล้อมของสถานที่เรียนกระตุ้นแรงจูงใจ ในการเรียนของนิสิต	4.05	.679	4.07	.594	-.099	.922
9. นิสิตมีความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรม	3.76	.691	3.53	.990	1.084	.281
10. นิสิตมีความมั่นใจในความสามารถของ ตนเอง	3.71	.708	3.60	.910	.533	.595
11. นิสิตรู้สึกว่าการเรียนไม่เป็นประโยชน์ และห่างไกลตัว	4.01	.848	3.80	.941	.876	.383
12. นิสิตมักเบื่อหน่าย/ท้อแท้กับการเรียน	3.55	1.003	3.13	.915	1.514	.133

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 9 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงคือ ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ ($\bar{X}=4.33$) และของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมของสถานที่เรียนกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต ($\bar{X} = 4.07$) ส่วนข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูง คือ นิสิตมักเบื่อหน่าย/ท้อแท้กับการเรียน ($\bar{X}= 3.55$) และของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ ($\bar{X}= 2.53$)

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยข้อที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ นิสิตมุ่งมั่น/สนใจที่เรียนบัญชีด้วยตนเอง นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน และนิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม ส่วนข้อที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือ เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะค้นคว้าและทำด้วยตนเอง เมื่อนิสิตจบการศึกษาจะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมของสถานที่เรียนกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต นิสิตมีความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรม นิสิตมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง นิสิตรู้สึกว่าการเรียนไม่เป็นประโยชน์และห่างไกลตัว นิสิตมักเบื่อหน่าย/ท้อแท้กับการเรียน

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า ของกลุ่มผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าเป็นระดับมาก ในขณะที่กลุ่มผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าเป็นระดับปานกลาง คือ ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ นิสิตมุ่งมั่น/สนใจที่เรียนบัญชีด้วยตนเอง นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเองเมื่อมี ข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน นิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่มและนิสิตมักเบื่อหน่าย/ท้อแท้กับการเรียนส่วน ระดับความคิดเห็นกลุ่มผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำมีความคิดเห็นว่าเป็นระดับมากทั้ง 2 กลุ่ม คือ เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะค้นคว้าและทำด้วยตนเอง เมื่อนิสิตจบการศึกษาจะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมของสถานที่เรียน

กระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต นิสิตมีความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรม นิสิตมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง และนิสิตรู้สึกว่าการเรียนไม่เป็นประโยชน์และห่างไกลตัว

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตของทั้งสองกลุ่ม กลุ่มผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตมากกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ โดยข้อที่มีความคิดเห็นว่าเป็นปฏิบัติน้อยที่สุด คือ ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ ส่วนที่ปฏิบัติน้อยที่สุดคือนิสิตมักเบื่อน่ายท้อแท้กับการเรียน

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนของกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียน ของนิสิต	กลุ่มผลการเรียนสูง		กลุ่มผลการเรียนต่ำ		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ	4.10	.709	3.60	.632	2.533	.013
2. นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชม.	4.04	.833	2.47	1.060	6.432	.000*
3. นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ	3.99	.773	2.60	.986	6.127	.000*
4. นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ	4.06	.888	3.87	.743	.794	.429
5. นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ	3.86	.735	3.27	.704	2.874	.005*
6. นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ	3.82	.843	2.67	.743	4.094	.000*
7. นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยเนื้อหาที่เรียน	4.06	.705	2.87	.724	7.022	.000*
8. นิสิตมีการทบทวนบทเรียนกับเพื่อนประจำ	3.80	.761	3.60	.828	.902	.369
9. นิสิตเข้าเรียนตรงเวลาที่อาจารย์สอนทุกครั้ง	3.84	.788	3.33	.617	2.374	.020
10. นิสิตไม่ลงมือทำงานถ้ายังไม่ถึงกำหนดส่ง	2.94	1.075	3.07	.594	-.444	.658
11. นิสิตทำงาน/การบ้านไม่เสร็จมักขอลอกเพื่อน	2.25	1.057	2.73	.799	-1.672	.098
12. นิสิตไม่ชอบนั่งแถวหน้าๆเมื่อเข้าเรียน	2.66	1.027	2.27	.799	1.415	.160

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 10 เกี่ยวกับด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงคือ นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}=4.10$) และของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ ($\bar{X}= 3.87$) ส่วนข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูง คือ นิสิตไม่ลงมือทำงานถ้ายังไม่ถึงกำหนดส่ง ($\bar{X}= 2.25$) และของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตไม่ชอบนั่งแถวหน้าๆเมื่อเข้าเรียน($\bar{X}= 2.27$)

ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยข้อที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอและนิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ ส่วนข้อที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือ นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ นิสิตมีการทบทวนบทเรียนกับเพื่อนเป็นประจำ นิสิตเข้าเรียนตรงเวลาที่อาจารย์สอนทุกครั้ง นิสิตไม่ลงมือทำงานถ้ายังไม่ถึงกำหนดส่ง นิสิตทำงาน/การบ้านไม่เสร็จมักขอลอกเพื่อน และนิสิตไม่ชอบนั่งแถวหน้าๆเมื่อเข้าเรียน

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า ของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่ายู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน นิสิตทำงาน/การบ้านไม่เสร็จมักขอลอกเพื่อน นิสิตไม่ลงมือทำงานถ้ายังไม่ถึงกำหนดส่ง นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ และนิสิตเข้าเรียนตรงเวลาที่อาจารย์สอนทุกครั้ง กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่ายู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่ายู่ในระดับปานกลางในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือนิสิตไม่ชอบนั่งแถวหน้าๆเมื่อเข้าเรียน กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับความคิดเห็นมากทั้ง 2 กลุ่ม คือ นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ และนิสิตมีการทบทวนบทเรียนกับเพื่อนเป็นประจำ

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตของทั้งสองกลุ่ม กลุ่มผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตมากกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ โดยข้อที่มีความคิดเห็นว่าปฏิบัติมากที่สุด คือนิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ ส่วนที่ปฏิบัติน้อยที่สุด คือ นิสิตไม่ลงมือทำงานถ้ายังไม่ถึงกำหนดส่ง

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิต	กลุ่มผลการเรียนสูง		กลุ่มผลการเรียนต่ำ		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. เพื่อนส่งเสริมแนะนำให้ นิสิตเข้าเรียนสม่ำเสมอ	3.89	.644	3.73	.704	.863	.390
2. นิสิตมักสอบถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน	4.01	.653	3.73	.594	1.541	.127
3. เพื่อนในกลุ่มนิสิตส่วนใหญ่ระดับการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี	3.96	.756	3.73	.799	1.077	.284
4. เพื่อนในกลุ่มของนิสิตจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ	4.11	.827	3.40	.828	3.054	.003*
5. เมื่อนิสิตไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนในกลุ่มมักจะแนะนำและทบทวนให้เสมอ	3.96	.803	3.53	.640	1.964	.052
6. เพื่อนสามารถช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาทางการเรียน	4.06	.738	3.53	.516	2.644	.010*
7. เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง	3.95	.679	3.00	.655	5.022	.000*
8. เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกันให้นิสิตศึกษา	3.70	.808	2.60	.737	4.910	.000*
9. นิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความช่วยเหลือ	3.73	.798	2.93	.884	3.524	.001*
10. เพื่อนได้รับข่าวด้านทุนการศึกษาหรือข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ	3.59	.924	3.27	1.163	1.198	.234
11. นิสิตคิดว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้ นิสิตเรียนดี	3.65	1.234	3.80	.561	-.754	.455
12. นิสิตรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งจากเพื่อนในกลุ่ม	3.94	1.162	3.80	1.207	.426	.671

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 11 เกี่ยวกับความคิดเห็นด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิตข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงคือ เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ ($\bar{X} = 4.11$) และของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตคิดว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้ นิสิตเรียนดีและนิสิตรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งจากเพื่อนในกลุ่ม ($\bar{X} = 3.80$) ส่วนข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของกลุ่มผลการเรียนสูง คือ เพื่อนได้รับข่าวด้านทุนการศึกษาหรือข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ ($\bar{X} = 3.59$) และของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ เพื่อนได้รับข่าวด้านทุนการศึกษาหรือข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ ($\bar{X} = 3.27$)

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยข้อที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความช่วยเหลือ เพื่อนสามารถช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาทางการเรียน เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกันให้นิสิตศึกษา และเพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ ส่วนที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือ เพื่อนส่งเสริมแนะนำให้ นิสิตเข้าเรียนสม่ำเสมอ นิสิตมักสอบถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนในกลุ่มนิสิตส่วนใหญ่ระดับการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อนิสิตไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนในกลุ่มมักจะแนะนำและทบทวนให้เสมอ เพื่อนได้รับข่าวด้านทุนการศึกษาหรือข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ นิสิตคิดว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้ นิสิตเรียนดี และนิสิตรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งจากเพื่อนในกลุ่ม

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า ของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่ายู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกันให้นิสิตศึกษา นิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความช่วยเหลือ และเพื่อนได้รับข่าวด้านทุนการศึกษาหรือข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ ส่วนข้อที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ เพื่อนส่งเสริมแนะนำให้ นิสิตเข้าเรียนสม่ำเสมอ นิสิต มักสอบถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนในกลุ่มนิสิตส่วนใหญ่ระดับการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อนิสิตไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนในกลุ่มมักจะแนะนำและทบทวนให้เสมอ เพื่อนสามารถช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาทางการเรียน นิสิตคิดว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้ นิสิตเรียนดี และนิสิตรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งจากเพื่อนในกลุ่ม

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิตกลุ่มที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ โดยข้อที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด คือ เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ ส่วนที่ปฏิบัติน้อยที่สุด คือ เพื่อนได้รับข่าวด้านการศึกษารือข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิต	กลุ่มผลการเรียนสูง		กลุ่มผลการเรียนต่ำ		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน	4.07	.600	4.27	.704	-1.124	.264
2. อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี	4.12	.632	4.27	.594	-.831	.408
3. อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของนิสิต	4.05	.714	4.13	.640	-.431	.667
4. อาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลการเรียน	4.00	.883	4.07	.594	-.280	.780
5. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เนื้อหาวิชาที่มีประสิทธิภาพ	3.86	1.014	3.87	.743	-.051	.960
6. อาจารย์ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนกับเหตุการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม	3.87	.793	3.67	.617	.930	.355
7. นิสิตสามารถพบอาจารย์เมื่อต้องการคำแนะนำ	3.94	.888	3.60	.910	1.358	.178
8. อาจารย์ที่ปรึกษาดูตามผลการเรียนนิสิตเสมอ						
9. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำหรือตักเตือนเมื่อนิสิตมีผลการเรียนต่ำลง	3.80	.907	3.53	.915	1.027	.307
10. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนิสิตแก้ปัญหาด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัวได้ดี	3.82	.857	3.40	1.056	1.681	.096
11. นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน	4.19	.833	3.20	1.146	3.995	.000*
12. หัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน	3.86	.964	3.40	1.056	1.659	.100

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 12 เกี่ยวกับด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูง คือ นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรียนส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน ($\bar{X} = 4.19$) และของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน และอาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี ($\bar{X} = 4.27$) ส่วนข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูง คือ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนิสิตแก้ปัญหาการเรียนและเรื่องส่วนตัวได้ดี ($\bar{X} = 3.55$) และของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรียนส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน ($\bar{X} = 3.20$)

ผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยข้อที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรียนส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน ส่วนข้อที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนิสิต อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เนื้อหาวิชามีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนกับเหตุการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม นิสิตสามารถพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อต้องการคำแนะนำ อาจารย์ที่ปรึกษาดูตามผลการเรียนนิสิตเสมอ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำหรือตักเตือนเมื่อนิสิตมีผลการเรียนต่ำลง อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนิสิตแก้ปัญหาการเรียนและเรื่องส่วนตัวได้ดี และหัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำหรือตักเตือนเมื่อนิสิตมีผลการเรียนต่ำลง อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนิสิตแก้ปัญหาการเรียนและเรื่องส่วนตัวได้ดี นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรียนส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน หัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน ส่วนข้อที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ผู้สอนมี

อิทธิพลต่อผลการเรียนของนิสิต อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เนื้อหาวิชาที่มีประสบการณ์ อาจารย์ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนกับเหตุการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม นิสิตสามารถพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อต้องการคำแนะนำ และอาจารย์ที่ปรึกษาดูตามผลการเรียนนิสิตเสมอ

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นว่าด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตกลุ่มผลการเรียนสูงมีระดับความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ โดยข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุดในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูง คือ นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน ส่วนที่ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดในกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง คือ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนิสิตแก้ปัญหาการเรียนและเรื่องส่วนตัวได้ดี

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของ มหาวิทยาลัยและคณะของนิสิต	กลุ่มผลการ เรียนสูง		กลุ่มผลการ เรียนต่ำ		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัย และมีประสิทธิภาพ	3.84	.671	3.60	.828	1.246	.216
2. การจัดบริการโต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมี เพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำ กิจกรรมต่างๆ	4.08	.702	3.20	.941	4.250	.000*
3. สภาพห้องเรียนสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้ สะดวกมีแสงสว่างเพียงพอ	4.07	.793	3.87	.743	.933	.353
4. บริการห้องสมุดในมหาวิทยาลัย ตอบสนองความต้องการของนิสิตในด้าน ต่างๆ เช่น มีหนังสือเพียงพอ เป็นแหล่ง ข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น	3.13	.985	3.67	.900	-1.957	.053

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของ มหาวิทยาลัยและคณะของนิสิต	กลุ่มผลการ เรียนสูง		กลุ่มผลการ เรียนต่ำ		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
5. ระบบสนับสนุนทางการศึกษาของ มหาวิทยาลัยเป็นประโยชน์ต่อนิสิต	3.31	1.168	3.40	.737	-.277	.782
6. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้ นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม	4.18	.751	3.40	.632	3.785	.000*
7. เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจาก การศึกษาคณะนี้	4.19	.803	3.67	.816	2.329	.022
8. คณะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเป็น ประโยชน์แก่นิสิต	3.76	.905	3.47	.743	1.180	.241
9. คณะมีมาตรฐานวิชาการสูงและมีการ พัฒนาหลักสูตรเพื่อประโยชน์แก่นิสิต	3.84	.788	3.53	.640	1.438	.154
10. สภาพแวดล้อมด้านสวัสดิการคณะเช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ไม่เพียงพอกับความ เพียงพอของนิสิต	3.72	.754	3.13	.915	2.695	.008*
11. ทางคณะได้จัดสถานที่และเวลาเรียนได้ เหมาะสมกับการเดินทางมาเรียนของนิสิต	3.78	.842	3.60	.737	.789	.432
12. เจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสาร ที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่น ทุนการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แจ้งแก่นิสิต	3.10	.945	3.53	.915	-1.655	.101

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 13 เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิตข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยสูงสุดของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูง คือ เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาคณะนี้ ($\bar{X} = 4.19$) และของกลุ่มผลการเรียนต่ำ คือ สภาพห้องเรียนสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกมีแสงสว่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.87$) ส่วนข้อที่ได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูง คือ เจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่นทุนการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แข่งแก่นิสิต ($\bar{X} = 3.10$) และของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ สภาพแวดล้อมด้านสวัสดิการคณะเช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ไม่เพียงพอกับความเพียงพอของนิสิต ($\bar{X} = 3.13$)

ผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยข้อที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ คือ การจัดบริการโต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม และสภาพแวดล้อมด้านสวัสดิการคณะเช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ไม่เพียงพอกับความเพียงพอของนิสิต ส่วนข้อที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือ สื่ออุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ สภาพห้องเรียนสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกมีแสงสว่างเพียงพอ บริการห้องสมุดในมหาวิทยาลัยตอบสนองความต้องการของนิสิตในด้านต่างๆ เช่น มีหนังสือเพียงพอ เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น ระบบสนับสนุนทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นประโยชน์ต่อนิสิต ทางคณะได้จัดสถานที่และเวลาเรียนได้เหมาะสมกับการเดินทางมาเรียนของนิสิต เจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่น ทุนการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แข่งแก่นิสิต เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาคณะนี้ คณะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเป็นประโยชน์แก่นิสิต และคณะมีมาตรฐานวิชาการสูงและมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อประโยชน์แก่นิสิต

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า ในขณะที่กลุ่มผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากข้อปฏิบัติที่กลุ่มผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ การจัดบริการโต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม สภาพแวดล้อมด้านสวัสดิการคณะ เช่นร้านอาหาร ห้องน้ำ ไม่เพียงพอกับความเพียงพอของนิสิต และคณะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อ

เป็นประโยชน์แก่นิสิต ในขณะที่กลุ่มผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อปฏิบัติที่กลุ่มผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ บริการห้องสมุดในมหาวิทยาลัยตอบสนองความต้องการของนิสิตในด้านต่างๆ เช่น มีหนังสือเพียงพอ เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น เจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่น ทุนการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แข่งแก่นิสิต ส่วนข้อที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ สื่ออุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ สภาพห้องเรียนสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกมีแสงสว่างเพียงพอ ทางคณะได้จัดสถานที่และเวลาเรียนได้เหมาะสมกับการเดินทางมาเรียนของนิสิต คณะมีมาตรฐานวิชาการสูงและมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อประโยชน์แก่นิสิต เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาคณะนี้ และข้อที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ระบบสนับสนุนทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นประโยชน์ต่อนิสิต

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิตของทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นว่าด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตกลุ่มผลการเรียนสูงมากกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ โดยข้อที่ที่มีความคิดเห็นว่าปฏิบัติมากที่สุด คือ เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาคณะนี้ ส่วนข้อที่น้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่น ทุนการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แข่งแก่นิสิต

สรุปผลการเปรียบเทียบปัจจัยระหว่างกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ผลจากการเปรียบเทียบปัจจัยระหว่างกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำโดยพิจารณาค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปและค่าเฉลี่ย 4.49 ขึ้นไป โดยเรียงตามลำดับข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดตามลำดับ ปรากฏผลเปรียบเทียบดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 สรุปการเปรียบเทียบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต

ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนสูง	ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนต่ำ
1	ถ้ามหาวิทยาลัยมีการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ	1	ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมของสถานที่เรียน
2	ชื่อเสียงมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมสถานที่เรียนกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต		กระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต
3	นิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม	2	เมื่อนิสิตจบการศึกษาจะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ
4	นิสิตรู้สึกว่าการที่เรียนไม่เป็นประโยชน์และห่างไกลตัว	3	นิสิตรู้สึกว่าการที่เรียนไม่เป็นประโยชน์และห่างไกลตัว
5	นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง	4	นิสิตมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง
6	นิสิตมุ่งมั่น/สนใจที่เรียนบัญชีด้วยตนเอง		
7	เมื่อนิสิตจบการศึกษาจะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	5	เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะค้นคว้าและทำด้วยตนเอง
8	เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะค้นคว้าและทำด้วยตนเอง	5	นิสิตมีความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรม
9	เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน		
10	นิสิตมีความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรม		
11	นิสิตมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง		
12	นิสิตมักเบื่อหน่าย/ท้อแท้กับการเรียน		

จากตารางที่ 14 การเปรียบเทียบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต พบว่า กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงปฏิบัติ 12 ข้อ ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำปฏิบัติ 6 ข้อ ดังนั้น กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำไม่มีระดับความคิดเห็นในระดับมากได้แก่ ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วม นิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน นิสิตมุ่งมั่น/สนใจที่เรียนบัญชีด้วยตนเอง นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเองเสมอ และนิสิตมักเบื่อหน่าย/ท้อแท้กับการเรียน

ตารางที่ 15 สรุปการเปรียบเทียบด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต

ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนสูง	ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนต่ำ
1	นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ	1	นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ
2	นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ	2	นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ
2	นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน	2	นิสิตมีการทบทวนบทเรียนกับเพื่อนเป็นประจำ
4	นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง		
5	นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ		
6	นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ		
7	นิสิตเข้าเรียนตรงเวลาที่อาจารย์สอน		
8	นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ		
9	นิสิตมีการทบทวนบทเรียนกับเพื่อนเป็นประจำ		

จากตารางที่ 15 การเปรียบเทียบด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต พบว่า กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงปฏิบัติ 9 ข้อ ในขณะที่กลุ่มนิสิตผลการเรียนต่ำปฏิบัติ 3 ข้อ ดังนั้นกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำไม่ได้มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ นิสิตเข้าเรียนตรงเวลาที่อาจารย์สอน และ นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ

ตารางที่ 16 สรุปการเปรียบเทียบด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย

ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนสูง	ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนต่ำ
1	เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่ม ทบทวนก่อนสอบ	1	นิสิตคิดว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้ นิสิตเรียนดี
2	เพื่อนสามารถช่วยเหลือเมื่อนิสิตมี ปัญหาทางการเรียน	1	นิสิตรู้สึกว่าคุณทอด้ทั้งจากเพื่อนในกลุ่ม
3	นิสิตมักสอบถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจ บทเรียน	3	เพื่อนส่งเสริมแนะนำให้ นิสิตเข้าเรียน สม่ำเสมอ
4	เพื่อนในกลุ่มนิสิตส่วนใหญ่ระดับการ เรียนอยู่ในเกณฑ์ดี	3	นิสิตมักสอบถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจ บทเรียน
4	เมื่อนิสิตไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนในกลุ่ม มักจะแนะนำและทบทวนให้เสมอ	6	เพื่อนในกลุ่มนิสิตส่วนใหญ่ระดับการ เรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
6	เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมัก นำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง	6	เมื่อนิสิตไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนในกลุ่ม มักจะแนะนำและทบทวนให้เสมอ
7	นิสิตรู้สึกว่าคุณทอด้ทั้งจากเพื่อนใน กลุ่ม	6	เพื่อนสามารถช่วยเหลือเมื่อนิสิตมี
8	เพื่อนส่งเสริมแนะนำให้ นิสิตเข้าเรียน สม่ำเสมอ		
9	นิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความ ช่วยเหลือ		
10	เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และ แลกเปลี่ยนกันให้นิสิตศึกษา		
11	นิสิตคิดว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้ นิสิตเรียนดี		
12	เพื่อนได้รับข่าวด้านทุนการศึกษาหรือ ข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ		

จากตารางที่ 16 การเปรียบเทียบด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย พบว่า กลุ่มผลการเรียนสูงปฏิบัติ 12 ข้อ ในขณะที่กลุ่มผลการเรียนต่ำปฏิบัติ 7 ข้อ ดังนั้นกลุ่มผลการเรียนต่ำไม่ได้มีระดับความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ เมื่อ นิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และ แลกเปลี่ยนกันให้นิสิตศึกษา นิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความช่วยเหลือ และเพื่อนได้รับข่าวด้าน การศึกษาหรือข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ

ตารางที่ 17 สรุปการเปรียบเทียบด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิต

ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนสูง	ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนต่ำ
1	นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมี ปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน	1	อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อ การสอน
2	อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็น อย่างดี	2	อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอน เป็นอย่างดี
3	อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการ สอน	3	อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้แสดง ความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็น ของนิสิต
4	อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้แสดง ความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็น ของนิสิต	4	อาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลการ เรียนของนิสิต
5	อาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลการเรียน ของนิสิต	5	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เนื้อหาวิชาที่มี ประสบการณ์
6	นิสิตสามารถพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อ ต้องการคำแนะนำ	6	อาจารย์ผู้สอนสามารถเชื่อมโยง เนื้อหาที่สอนกับเหตุการณ์ปัจจุบันได้ อย่างเหมาะสม
7	อาจารย์ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหา ที่สอนกับเหตุการณ์ปัจจุบันได้อย่าง เหมาะสม	7	นิสิตสามารถพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อ ต้องการคำแนะนำ
8	อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เนื้อหาวิชาที่มี ประสบการณ์	8	อาจารย์ที่ปรึกษาดูตามผลการเรียน นิสิตเสมอ

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนสูง	ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนต่ำ
9	หัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้ คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน		
10	อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำหรือ ตักเตือนเมื่อนิสิตมีผลการเรียนต่ำลง		
11	อาจารย์ที่ปรึกษาคิดตามผลการเรียน นิสิตเสมอ		
12	อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและ ช่วยเหลือนิสิตแก้ปัญหาการเรียน และเรื่องส่วนตัวได้ดี		

จากตารางที่ 17 การเปรียบเทียบด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิต พบว่า กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงปฏิบัติ 12 ข้อ กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำปฏิบัติ 8 ข้อ ดังนั้นกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำไม่ได้มีความคิดเห็นในระดับมาก ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำหรือตักเตือนเมื่อนิสิตมีผลการเรียนต่ำลง อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนิสิตแก้ปัญหาการเรียนและเรื่องส่วนตัวได้ดี นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน และหัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน

ตารางที่ 18 สรุปการเปรียบเทียบด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิต

ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนสูง	ลำดับ ที่	กลุ่มผลการเรียนต่ำ
1	เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาคณะนี้	1	สภาพห้องเรียนสะอาด มีอากาศถ่ายเท ได้สะดวกมีแสงสว่างเพียงพอ
2	มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม	2	บริการห้องสมุดในมหาวิทยาลัย
3	การจัดบริการ โต๊ะน้ำดื่มในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ		ตอบสนองความต้องการของนิสิตในด้านต่างๆ เช่น มีหนังสือเพียงพอ เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น
4	สภาพห้องเรียนสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกมีแสงสว่างเพียงพอ	2	เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาคณะนี้
5	สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ	4	สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ
5	คณะมีมาตรฐานวิชาการสูงและมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อประโยชน์แก่นิสิต	4	ทางคณะได้จัดสถานที่และเวลาเรียนได้เหมาะสมกับการเดินทางมาเรียนของนิสิต
7	ทางคณะได้จัดสถานที่และเวลาเรียนได้เหมาะสมกับการเดินทางมาเรียนของนิสิต	6	คณะมีมาตรฐานวิชาการสูงและมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อประโยชน์แก่นิสิต
8	คณะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเป็นประโยชน์แก่นิสิต	6	เจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่น
9	สภาพแวดล้อมด้านสวัสดิการคณะเช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ไม่เพียงพอกับความเพียงพอของนิสิต		ทุนการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แจ้างแก่นิสิต

จากตารางที่ 18 การเปรียบเทียบด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิตพบว่า ในระดับมากกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นในระดับมากจำนวน 9 ข้อ ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความคิดเห็นในระดับมากจำนวน 7 ข้อ ในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นในระดับมากในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำไม่ได้อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม การจัดบริการโต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ คณะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเป็นประโยชน์แก่นิสิต และสภาพแวดล้อมด้านสวัสดิการคณะ เช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ไม่เพียงพอกับความเพียงพอของนิสิต ในขณะที่ในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความคิดเห็นในระดับมากในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงไม่ได้อยู่ในระดับมาก ได้แก่ บริการห้องสมุดในมหาวิทยาลัยตอบสนองความต้องการของนิสิตในด้านต่างๆ เช่น มีหนังสือเพียงพอ เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น และเจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่นทุนการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แจ้งแก่นิสิต

**วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมภาคต้น ปีการศึกษา 2553
กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตใน โครงการฯ**

ตารางที่ 19 ผลจากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์	Sig
1. ปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต		
- เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	.379	.000*
- ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น	.750	.000*
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความพร้อมของนิสิต		
- ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อ มอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ	.741	.000*
- นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมา ปรับปรุงและพัฒนาตนเอง	.422	.000*
- เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน	.271	.007*
- นิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้า ในการทำงานกลุ่ม	.457	.000*
- เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะค้นคว้าและทำ ด้วยตนเอง	.288	.004*
3. ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต		
- นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ	.262	.009*
- นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง	.596	.000*
- นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ	.626	.000*
- นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็น ประจำ	.310	.002*
- นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ	.397	.000*
- นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน	.569	.000*

ตารางที่ 19 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์	Sig
4. ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย		
- เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ	.387	.000*
- เพื่อนสามารถช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาทางการเรียน	.289	.004*
- เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง	.546	.000*
- เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกัน	.433	.000*
- นิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความช่วยเหลือ	.312	.002*
5. ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา		
- นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรียนส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน	.370	.000*
- หัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน	.268	.008*
6. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะ		
- การจัดบริการโต๊ะมานั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ	.503	.000*
- มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้ นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม	.477	.000*
- เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาขณะนี้	.317	.001*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 19 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ กับเกรดเฉลี่ยสะสมภาคต้นปีการศึกษา 2553 ของนิสิตในโครงการฯ กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ ที่มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ดังนี้

1. ความเห็นด้านปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า เมื่อเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีสูงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มขึ้นด้วย

2. ความเห็นด้านปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความพร้อมของนิสิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตในด้าน ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน นิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม และเมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะค้นคว้าและทำด้วยตนเอง ก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มขึ้นด้วย

3. ความเห็นด้านปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า เมื่อนิสิตมีรูปแบบการเรียนในลักษณะ ดังนี้ นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ และนิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหา ก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มขึ้นด้วย

4. ความเห็นด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า ความเห็นด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยในเรื่อง เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ เพื่อนสามารถช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาทางการเรียน เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำ

บทเรียนมาอธิบายให้ฟัง เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกัน และนิสิตมีปัญหาการเงิน เพื่อนให้ความช่วยเหลือ ส่งผลต่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มสูงขึ้นด้วย

5. ความเห็นด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนและหัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน ส่งผลต่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มสูงขึ้นด้วย

6. ความเห็นด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า ในเรื่องของการจัดบริการโต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม และเมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาคณะนี้ ส่งผลต่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มสูงขึ้นด้วย

ดังนั้นจากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมภาคต้นปีการศึกษา 2553 ของนิสิตในโครงการฯ กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ ซึ่งมีตัวแปร 23 ตัวที่มีความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

การวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

จากตารางที่ 19 จากการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม ภาคต้น ปีการศึกษา 2553 ของนิสิตในโครงการฯ กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ ซึ่งมีตัวแปร 23 ตัว นำตัวแปรที่ได้ มาวิเคราะห์แบบจำแนกประเภท (Discriminant Analysis) โดยวิธีวิลค์สแลมดา (Wilk's Lamda Method) จะได้ปัจจัยที่ร่วมกัน จำแนกประเภทนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 20 ตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ตัวแปร	Wilks' Lambda	Sig.	ค่าสัมประสิทธิ์	ลำดับ
1. ปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต				
- เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	.911	.003*	0.094	12
- ผลการเรียนรู้วิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น	.466	.000*	0.663	1
2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความพร้อมของนิสิต	.540	.000*	0.329	3
- ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ	.818	.000*	0.041	17
- นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง	.916	.004*	0.050	16
- เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน	.787	.000*	0.275	5
- นิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม	.699	.000*	0.205	8
3. ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนรู้ของนิสิต				
- นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง				

ตารางที่ 20 (ต่อ)

ตัวแปร	Wilks' Lambda	Sig.	ค่าสัมประสิทธิ์	ลำดับ
3. ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนรู้ของนิสิต (ต่อ)				
- นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ	.719	.000*	-0.089	13
- นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำ	.921	.005*	-0.089	13
แบบฝึกหัดเป็นประจำ				
- นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ	.851	.000*	-0.019	18
- นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยใน	.661	.000*	0.500	2
เนื้อหาที่เรียน				
4. ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย				
- เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่ม	.911	.003*	- 0.250	6
ทบทวนก่อนสอบ				
- เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมัก	.792	.000*	0.056	15
นำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง				
- เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกัน	.799	.000*	0.111	11
- นิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนจะช่วยเหลือ	.885	.001*	0.126	9
5. ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา				
- นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมี				
ปัญหาการเรียน/เรียนส่วนตัวที่ส่งผลต่อการเรียน	.857	.000*	0.249	7
6. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะ				
- การจัดบริการโต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมี				
เพียงพอต่อจำนวนนิสิตในการทำกิจกรรมต่างๆ	.842	.000*	0.283	4
- มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้				
นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม	.870	.000*	-0.119	10

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 20 สถิติที่ใช้ทดสอบคือ Wilks' Lambda พบว่าค่า Sig. ของตัวแปรทั้ง 18 ตัว น้อยกว่า 0.01 จึงสรุปได้ว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้ง 18 ตัว ของกลุ่มนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นตัวแปรทั้ง 18 ตัว จึงสามารถร่วมกันจำแนกประเภทนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

การเปรียบเทียบลำดับความสำคัญของแต่ละตัวแปรเรียงตามน้ำหนักค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของโดยที่การเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์จะไม่คิดเครื่องหมายซึ่งสามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำได้จากมากไปน้อยตามลำดับความสำคัญดังต่อไปนี้ ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ การจัดบริการโต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ นิสิตอาสาเป็นตัวแทนการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรียนส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง เมื่อนิสิตมีปัญหาด้านการเงินเพื่อนมักให้ความช่วยเหลือ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกันใช้ เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอน/เพื่อน นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง และนิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ ตามลำดับ

**สร้างสมการเชิงเส้นและตรวจสอบความถูกต้องของการพยากรณ์ของสมการจำแนก
ประเภทของนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ**

จากตารางที่ 20 สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรทั้ง 18 ตัวสามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างกลุ่มนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ สามารถแบ่งกลุ่มทั้งสองออกจากกันได้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 ซึ่งจะได้สมการในการจำแนกประเภทในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized) เพื่อทำให้ไม่มีอิทธิพลของหน่วยของตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมี 1 มิติ ดังต่อไปนี้

$$Z = 0.663X_1 + 0.5X_2 + 0.329X_3 + 0.283X_4 + 0.275X_5 - 0.250X_6 + 0.249X_7 + 0.205X_8 \\ + 0.126X_9 - 0.119X_{10} + 0.111X_{11} + 0.094X_{12} - 0.089X_{13} - 0.089X_{14} + 0.056X_{15} + 0.05X_{16} \\ + 0.041X_{17} - 0.019X_{18}$$

โดยกำหนดให้

Z	=	สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน
X ₁	=	ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น
X ₂	=	นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน
X ₃	=	ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิต มักจะเข้าร่วมเสมอ
X ₄	=	การจัดบริการโต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ
X ₅	=	นิสิตอาสาเป็นตัวแทนการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม
X ₆	=	เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ
X ₇	=	นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน
X ₈	=	นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง
X ₉	=	เมื่อนิสิตมีปัญหาด้านการเงินเพื่อนมักให้ความช่วยเหลือ
X ₁₀	=	มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้
X ₁₁	=	เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกันใช้
X ₁₂	=	เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
X ₁₃	=	นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ

X ₁₄	=	นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ
X ₁₅	=	เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง
X ₁₆	=	เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอน/เพื่อน
X ₁₇	=	นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง
X ₁₈	=	นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ

จากสมการในรูปคะแนนมาตรฐานตัวแปรที่มีความสำคัญที่สุด คือ ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น (ค่าสัมประสิทธิ์ 0.663) และตัวแปรที่อธิบายได้น้อยที่สุด คือ นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ (ค่าสัมประสิทธิ์ - 0.019) สำหรับตัวแปรที่มีอิทธิพลในการจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ จากตัวแปร 18 ตัวแปรผู้วิจัยจึงพิจารณาตัวแปรที่มีความสำคัญหรือมีอิทธิพลในการจำแนกประเภทมากที่สุดสามอันดับแรก ได้แก่ ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน และถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ

ตารางที่ 21 การประเมินสมการจำแนกประเภทของกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ (Canonical Discriminant Function)

Function	Eigenvalue	% of Variance	Cumulative %	Canonical Correlation	Wilks' Lambda	Chi-square	Sig.
1	3.342 ^a	100.0	100.0	.877	.230	124.083	.000

จากตารางที่ 21 เป็นการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรทั้ง 18 ตัว พบว่า ตัวแปรทั้ง 18 ตัวควรอยู่ในสมการจำแนกประเภท โดยค่าสถิติทดสอบ Chi-square เท่ากับ 124.083 และ ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงสรุปได้ว่าตัวแปรทั้ง 18 ตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสมการดังกล่าวมีอำนาจในการจำแนกประเภทสูงโดยดูจากค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล (Canonical Correlation) สูงเท่ากับ 0.877 แสดงให้เห็นว่า สมการดังกล่าวมีอำนาจในการจำแนกสูงซึ่งสอดคล้องกับค่าของวิลค์ส แลมด้า (Wilks' Lamda) ซึ่งมีค่าต่ำเท่ากับ 0.230 แสดงว่ามีอำนาจในการแบ่งแยกกลุ่มได้มาก

ตารางที่ 22 ค่ากลางของกลุ่มนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

นิสิตในโครงการฯที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ	Functions at Group Centroids
นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	0.769
นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	-4.256

จากตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ยจากสมการจำแนกประเภทโดยค่ากลาง (Functions at Group Centroids) ของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีค่าบวก คือ เท่ากับ 0.769 และกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีค่าลบ คือ เท่ากับ -4.256 ดังนั้นลักษณะที่เป็นแนวโน้มที่จะเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความแตกต่างกัน

ตารางที่ 23 การตรวจสอบความถูกต้องของการพยากรณ์ที่ได้จากสมการจำแนกประเภท

กลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ		Predicted Group		รวม
		Membership		
		กลุ่มที่ 1	กลุ่มที่ 2	
Original	กลุ่มที่ 1	83	0	83
	กลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	(100%)	(0%)	(100%)
	กลุ่มที่ 2	1	14	15
	กลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	(6.7%)	(93.3%)	(100%)
Cross-validated ^a	กลุ่มที่ 1	83	0	83
	กลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	(100%)	(0%)	(100%)
	กลุ่มที่ 2	3	12	15
	กลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	(20%)	(80%)	(100%)

ร้อยละของจำนวนที่คาดคะเนได้ถูกต้อง = 96.9

จากตารางที่ 23 ผลลัพธ์ที่ได้แบ่งเป็น 2 แบบ คือ Original และ Cross-Validation โดยทั้งสองแบบเป็นการตรวจความถูกต้องของสมการจำแนกประเภทที่ใช้การพยากรณ์กลุ่มนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ

ผลลัพธ์ที่ได้จากแบบ Original คือ การพยากรณ์กลุ่มนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำจำนวน 98 คน ว่าอยู่กลุ่มใด จากกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน 83 คน สามารถพยากรณ์ถูก คือ พยากรณ์ว่าเป็นนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 83 คน นั่นคือพยากรณ์ถูกต้องตามจำนวนจริง และจากกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 15 คน สามารถพยากรณ์ถูก คือ พยากรณ์ว่าเป็นนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 93.3 และพยากรณ์ผิดคิดเป็นร้อยละ 6.7

ผลลัพธ์ที่ได้จากแบบ Cross-Validation คือ การพยากรณ์โดยข้อมูลนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำครั้งละ 97 คนในการสร้างสมการจำแนกประเภทเพื่อพยากรณ์นิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ 1 คน ที่เหลือทำเช่นนี้ 98 ครั้ง จะได้ผลพยากรณ์ดังนี้ จากกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจำนวน 83 คน สามารถพยากรณ์ถูก คือ พยากรณ์ว่าเป็นนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง 83 คน นั่นคือพยากรณ์ถูกต้องตามจำนวนจริง และจากกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจำนวน 15 คน สามารถพยากรณ์ถูก คือ พยากรณ์ว่าเป็นนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 12 คน คิดเป็น ร้อยละ 80 และพยากรณ์ผิดคิดเป็นร้อยละ 20

เมื่อนำสมการจำแนกประเภทที่ใช้การพยากรณ์กลุ่มนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำที่ได้จากตัวแปรทั้ง 18 ตัว ซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการจำแนกประเภทนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ว่าเมื่อนำไปรวมกันพยากรณ์ความสามารถในการจำแนกประเภทได้ถูกต้องได้มากน้อยเพียงใดนั้น พบว่าสามารถจำแนกประเภทกลุ่มนิสิตทั้งสองกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 96.9

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้จะได้เครื่องมือที่สามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไข ปัญหาให้แก่นิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ โดยสิ่งที่เป็ปัจจัยสำคัญของการศึกษาครั้งนี้ พบว่า จำนวนผู้ได้รับเกียรตินิยมของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีของโครงการฯ ประจำปีการศึกษาปี 2552 มีจำนวน 7 คน โดยแบ่งเป็นเกียรตินิยมอันดับหนึ่งจำนวนเพียง 1 คนและเกียรตินิยมอันดับสองจำนวน 6 คน ลดลงเมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2551 ซึ่งมีจำนวน 15 คน โดยแบ่งเป็นเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง 4 คนและเกียรตินิยมอันดับสองจำนวน 11 คน ส่วนนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยไม่ถึง 2.00 ในปี 2552 มีจำนวน 23 คน เมื่อเทียบกับปีการศึกษา 2551 ซึ่งมีจำนวน 35 คน เมื่อพิจารณาถึงความสำคัญที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ ผู้วิจัยจึงศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมพัฒนาและแก้ไขต่อไปในอนาคต

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นิสิตโครงการปริญญาตรีการบัญชี ภาคพิเศษ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยจะศึกษานิสิตทุกชั้นปีของโครงการฯ และนิสิตที่มีรหัสนิสิตตั้งแต่ 49-53 และยังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น 563 คน โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างนิสิตปริญญาตรี การบัญชีภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในภาคต้นปีการศึกษา 2553 โดยศึกษานิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 รวมทั้งสิ้นจำนวน 112 คน แบ่งเป็นนิสิตในโครงการฯ ที่มีผลการเรียนสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 มีจำนวน 89 คน และนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 23 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล เป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

ส่วนที่ 2 ด้านแรงจูงใจและความพร้อมของนิสิต ปรับมาจากแบบประเมินด้านแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาโปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา สถาบันราชภัฏในเขต กรุงเทพมหานครของวิไลวรรณ สิริสุทธิ (2545)

ส่วนที่ 3 ด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตปรับมาจากแบบประเมินนิสัยในการเรียนของ นักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏของจันทิมา ขนากกลาง (2541) และตามแนวคิดของ Maddox (1963)

ส่วนที่ 4 ด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย ปรับมาจากแบบประเมินทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบโลจิสติกของพรณี บุญสุยา (2543)

ส่วนที่ 5 ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ปรับมาจากแบบประเมินความเห็นที่มีต่ออาจารย์ผู้สอน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบโลจิสติกของพรณี บุญสุยา (2543)

ส่วนที่ 6 ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะปรับจากแบบสอบถามการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่เกี่ยวกับการเรียนของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ในสถาบันผลิตครู สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของ พรนภา บรรจงกาลกุล (2539) โดยสร้างขึ้นจากแบบสำรวจกิจกรรมของมหาวิทยาลัย (The Inventory of College Activities: ICA) ของแอสติน (Astin, 1971)

3. เก็บรวบรวมข้อมูล แจกแบบสอบถามแก่นิสิตโครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยจะศึกษานิสิตทุกชั้นปีของโครงการฯ และนิสิตที่มีรหัสนิสิตตั้งแต่ 49-53 และยังคงศึกษาอยู่ในปัจจุบัน รวมทั้งสิ้น 563 คน ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมในภาคต้น ปีการศึกษา 2553 โดยเกรดเฉลี่ยสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 และต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 รวมทั้งสิ้นจำนวน 112 คน แบ่งเป็นนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 มีจำนวน 89 คน และนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 จำนวน 23 คน สามารถเก็บแบบสอบถามได้จำนวน 98 ชุด แบ่งเป็นแบ่งเป็นนิสิตในโครงการฯ ที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25 มีจำนวน 83 คน และนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีจำนวน 15 คน โดยจำนวนแบบ

สอบถามที่เก็บได้คิดเป็นร้อยละ 87.50 และได้ขอความร่วมมือจากอาจารย์ผู้สอนประจำวิชาของ นิสิตชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ของคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติดังนี้

4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตโดยใช้การแจกแจงค่าความถี่ และหาค่าร้อยละ

4.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างทั้งปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับ สติปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ

4.2.1 การวิเคราะห์ความแตกต่าง จากการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของ นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม โดยนำเสนอ ในรูปการวิเคราะห์ความแปรปรวน

4.2.2 การวิเคราะห์ความแตกต่างโดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่ม นิสิตในโครงการฯ ที่มีผลการเรียนสูง (เกรดเฉลี่ยสูงกว่าหรือเท่ากับ 3.25) และกลุ่มนิสิตใน โครงการฯ ที่มีผลการเรียนต่ำ (เกรดเฉลี่ยต่ำกว่า หรือเท่ากับ 2.00) ตารางค่าเฉลี่ย (Mean) ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test)

4.3 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม ภาคต้น ปี การศึกษา 2553 ของนิสิตในโครงการฯ กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของ นิสิตในโครงการฯ

4.4 วิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต ด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต ด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วม มหาวิทยาลัย ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา และด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและ คณะ โดยใช้วิธีจำแนกประเภท (Discriminant Analysis) โดยใช้วิธีวิลคส์ แลมด้า (Wilk's Lambda Method) โดยโปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตปริญญาตรี การบัญชี ภาควิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยการวิเคราะห์จำแนกประเภท ผลการวิจัยได้นำเสนอเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตปริญญาตรี การบัญชี ภาควิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต

1.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัย และคณะ

1.3 ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสม ภาคต้น ปีการศึกษา 2553 ของนิสิตในโครงการฯ กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ ที่มีที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตปริญญาตรี การบัญชี ภาควิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ส่วนที่ 1 ผลการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตปริญญาตรี การบัญชี ภาควิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต

1.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต คือ ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต ในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงนิสิตหญิงมากกว่าชายโดยนิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 80.70 และนิสิตชายคิดเป็นร้อยละ 19.30 ด้านประเภทสถานที่ศึกษาระดับมัธยมปลาย ในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงนิสิตศึกษาที่สถานศึกษา

รัฐบาลมากเอกชน โดยศึกษาสถานศึกษารัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 81.90 และ สถานศึกษาเอกชนคิดเป็นร้อยละ 18.1 ส่วนที่จัดระดับสถานศึกษาระดับมัธยมปลาย ในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีที่ตั้งสถานศึกษาระดับมัธยมปลายส่วนใหญ่อยู่ในกรุงเทพและปริมณฑล และที่ต่างจังหวัดในเขตอำเภอเมือง คิดเป็นร้อยละ 69.90 และร้อยละ 27.70 ตามลำดับ ด้านสุขภาพของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูง โดยส่วนใหญ่จะไม่เจ็บป่วย รองลงมาคือเจ็บป่วย 6 เดือนครั้ง คิดเป็นร้อยละ 57.83 และร้อยละ 36.15 ตามลำดับ

กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีนิสิตหญิงมากกว่าชายโดยนิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 60.00 และ นิสิตชายคิดเป็นร้อยละ 40.00 ประเภทสถานที่ศึกษาระดับมัธยมปลายในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำนิสิตศึกษาที่สถานศึกษารัฐบาลมากกว่าเอกชน โดยศึกษาในรัฐบาลคิดเป็นร้อยละ 86.70 และศึกษาในเอกชนคิดเป็นร้อยละ 13.30 ในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่มิที่ตั้งสถานศึกษาในกรุงเทพและปริมณฑลคิดเป็นร้อยละ 80.00 ด้านสุขภาพของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ โดยส่วนใหญ่จะไม่เจ็บป่วย รองลงมาคือเจ็บป่วย 6 เดือนครั้ง คิดเป็นร้อยละ 60.00 และร้อยละ 40.00

1.1.2 ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิต คือ ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิตในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงส่วนใหญ่ไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเพื่อการศึกษาโดยคิดเป็นร้อยละ 94.00 สถานภาพสมรสของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 81.93 ผู้ปกครองของนิสิตที่มีผลการเรียนสูงส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีและปริญญาโทโดยคิดเป็นร้อยละ 43.60 และ ร้อยละ 16.40 ตามลำดับ ในด้านรายได้ของผู้ปกครองของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงส่วนใหญ่อยู่ในช่วงสูงกว่า 50,000 บาท และจำนวน 30,001-50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 59.00 และร้อยละ 32.50 ตามลำดับ ด้านความต้องการของนิสิตในกลุ่มผลการเรียนสูงที่เลือกเรียนบัญชี โดยส่วนใหญ่เลือกเรียนบัญชีด้วยตนเอง รองลงมาคือ ผู้ปกครองอยากให้เรียน คิดเป็นร้อยละ 80.70 และร้อยละ 16.90 ตามลำดับ

ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิตในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำไม่จำเป็นต้องกู้ยืมเพื่อการศึกษาในด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่ด้วยกันคิดเป็นร้อยละ 86.66 ผู้ปกครองของนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 66.66 ส่วนรายได้ของผู้ปกครองในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีส่วนใหญ่อยู่ในช่วง สูงกว่า 50,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 73.30 ในด้านความต้องการของนิสิตในกลุ่มผลการเรียนต่ำที่เลือกเรียนบัญชี โดยส่วนใหญ่ผู้ปกครองอยากให้เรียนบัญชี คิดเป็นร้อยละ 53.30

1.1.3 ข้อมูลผลการเรียน คือ เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลายในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงอยู่ในที่ระดับ 3.51-4.00 และ 3.01-3.50 คิดเป็นร้อยละ 55.40 และร้อยละ 42.20 ตามลำดับ ส่วนผลการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้นในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงส่วนใหญ่เกรดที่ได้ คือ B+ และ รองลงมา คือ A คิดเป็นร้อยละ 45.80 ร้อยละ 37.30 ตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมปลายในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับ 3.01-3.50 และระดับ 3.51-4.00 คิดเป็นร้อยละ 40 และร้อยละ 33.3 ตามลำดับและผลการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้นกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่เกรดต่ำกว่าหรือเท่ากับ C+ คิดเป็นร้อยละ 66.6

1.2 วิเคราะห์ความแตกต่างทั้งปัจจัยด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับ สติปัญญาที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความแตกต่างของปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนของนิสิตในโครงการฯ โดยศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกันด้านสติปัญญาและปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา ซึ่งประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิต ข้อมูลผลการเรียน ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิต ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิต และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิต

1.2.1 ปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิต

เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างโดยใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวน ได้ผลจากการการเปรียบเทียบข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำโดยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่ม พบว่า ข้อมูลด้านครอบครัวในด้านความต้องการของนิสิตที่เลือกเรียนบัญชี และในด้านผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้นของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

1.2.1 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยข้อที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ นิสิตมุ่งมั่น/สนใจที่เรียนบัญชีด้วยตนเอง นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน และนิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม ส่วนข้อที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือ เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะค้นคว้าและทำด้วยตนเอง เมื่อนิสิตจบการศึกษาจะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมของสถานที่เรียนกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต นิสิตมีความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรม นิสิตมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง นิสิตรู้สึกว่าการที่เรียนไม่เป็นประโยชน์และห่างไกลตัว นิสิตมักเบื่อหน่าย/ท้อแท้กับการเรียน

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า ของกลุ่มผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ นิสิตมุ่งมั่น/สนใจที่เรียนบัญชีด้วยตนเอง นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเองเมื่อมี ข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน นิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่มและนิสิตมักเบื่อหน่าย/ท้อแท้กับการเรียนส่วน ระดับ ความคิดเห็นกลุ่มผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำมีความคิดเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้ง 2 กลุ่ม คือ เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะค้นคว้าและทำด้วยตนเอง เมื่อนิสิตจบการศึกษาจะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมของสถานที่เรียนกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต นิสิตมีความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรม นิสิตมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง และนิสิตรู้สึกว่าการที่เรียนไม่เป็นประโยชน์ห่างไกลตัว

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตของทั้งสองกลุ่ม กลุ่มผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตมากกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ โดยข้อที่มีความคิดเห็นว่าปฏิบัติมากที่สุด คือ ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ ส่วนที่ปฏิบัติ น้อยที่สุด คือ นิสิตมักเบื่อง่ายท้อแท้กับการเรียน

1.2.2 ด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต

ผลการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยข้อที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอและนิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ ส่วนข้อที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือ นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ นิสิตมีการทบทวนบทเรียนกับเพื่อนเป็นประจำ นิสิตเข้าเรียนตรงเวลาที่อาจารย์สอนทุกครั้ง นิสิตไม่ลงมือทำงานถ้ายังไม่ถึงกำหนดส่ง นิสิตทำงาน/การบ้านไม่เสร็จมักขอลอกเพื่อน และนิสิตไม่ขบถนั่งแฉกหน้าเมื่อเข้าเรียน

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า ของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน นิสิตทำงาน/การบ้านไม่เสร็จมักขอลอกเพื่อน นิสิตไม่ลงมือทำงานถ้ายังไม่ถึงกำหนดส่ง นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ และนิสิตเข้าเรียนตรงเวลาที่อาจารย์สอนทุกครั้ง กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าอยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือ นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย คือนิสิตไม่ขบถนั่งแฉกหน้าเมื่อเข้าเรียน กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับความคิดเห็นมาก ทั้ง 2 กลุ่ม คือ นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับมหาวิทยาลัยเป็นประจำ และนิสิตมีการทบทวนบทเรียนกับเพื่อนเป็นประจำ

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตของทั้งสองกลุ่ม กลุ่มผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตมากกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ โดยข้อที่มีความคิดเห็นว่าเป็นที่ปฏิบัติมากที่สุด คือนิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ ส่วนที่ปฏิบัติน้อยที่สุด คือนิสิตไม่ลงมือทำงานถ้ายังไม่ถึงกำหนดส่ง

1.2.3 ด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิต

ผลการเปรียบเทียบทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยข้อที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความช่วยเหลือเพื่อนสามารถช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาทางการเรียน เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกันให้นิสิตศึกษา และเพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ ส่วนที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือ เพื่อนส่งเสริมแนะนำให้เพื่อนเข้าเรียนสม่ำเสมอ นิสิตมักสอบถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนในกลุ่มนิสิตส่วนใหญ่ระดับการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อนิสิตไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนในกลุ่มมักจะแนะนำและทบทวนให้เสมอ เพื่อนได้รับข่าวด้านทุนการศึกษาหรือข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ นิสิตคิดว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้เพื่อนเรียนดี นิสิตรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งจากเพื่อนในกลุ่ม

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า ของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกันให้นิสิตศึกษา นิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความช่วยเหลือ และเพื่อนได้รับข่าวด้านทุนการศึกษาหรือข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ ส่วนข้อที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ เพื่อนส่งเสริมแนะนำให้เพื่อนเข้าเรียนสม่ำเสมอ นิสิตมักสอบถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน เพื่อนในกลุ่มนิสิตส่วนใหญ่ระดับการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี เมื่อนิสิตไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนในกลุ่มมักจะแนะนำและทบทวนให้เสมอ เพื่อนสามารถช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาทางการเรียน นิสิตคิดว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้เพื่อนเรียนดี นิสิตรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งจากเพื่อนในกลุ่ม

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของนิสิตกลุ่มที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ โดยข้อที่มีความคิดเห็นระดับมากที่สุด คือ เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ ส่วนที่ปฏิบัติน้อยที่สุด คือ เพื่อนได้รับข่าวด้านการศึกษารือข่าวสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ

1.2.4 ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิต

ผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยข้อที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน ส่วนข้อที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนิสิต อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เนื้อหาวิชามีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนกับเหตุการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม นิสิตสามารถพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อต้องการคำแนะนำ อาจารย์ที่ปรึกษาดูตามผลการเรียนนิสิตเสมอ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำหรือตักเตือนเมื่อนิสิตมีผลการเรียนต่ำลง อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนิสิตแก้ปัญหาด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัวได้ดี และหัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำหรือตักเตือนเมื่อนิสิตมีผลการเรียนต่ำลง อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนิสิตแก้ปัญหาด้านการเรียนและเรื่องส่วนตัวได้ดี นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน หัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน ส่วนข้อที่ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและยอมรับความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนิสิต อาจารย์ผู้สอนมีความรู้เนื้อหาวิชามีประสิทธิภาพ อาจารย์ผู้สอนสามารถเชื่อมโยงเนื้อหาที่สอนกับเหตุการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม

นิสิตสามารถพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อต้องการคำแนะนำ และอาจารย์ที่ปรึกษาคิดตามผลการเรียน นิสิตเสมอ

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาของทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นว่าด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตกลุ่มผลการเรียนสูงมีระดับความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ โดยข้อที่มีความคิดเห็นมากที่สุดในกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูง คือ นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน ส่วนที่ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดในกลุ่มที่มีผลการเรียนสูง คือ อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนิสิตแก้ปัญหาการเรียนและเรื่องส่วนตัวได้ดี

1.2.5 ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิต

ผลการเปรียบเทียบเกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยข้อที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นมากกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ คือ การจัดบริการ โต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม และสภาพแวดล้อมด้านสวัสดิการคณะเช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ไม่เพียงพอกับความเพียงพอของนิสิต ส่วนข้อที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือ สื่ออุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ สภาพห้องเรียนสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกมีแสงสว่างเพียงพอ บริการห้องสมุดในมหาวิทยาลัยตอบสนองความต้องการของนิสิตในด้านต่างๆ เช่น มีหนังสือเพียงพอ เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น ระบบสนับสนุนทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นประโยชน์ต่อนิสิต ทางคณะได้จัดสถานที่และเวลาเรียนได้เหมาะสมกับการเดินทางมาเรียนของนิสิต เจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่น ทูตการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แจ้างแก่นิสิต เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาคณะนี้ คณะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเป็นประโยชน์แก่นิสิต และคณะมีมาตรฐานวิชาการสูงและมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อประโยชน์แก่นิสิต

จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า ในขณะที่กลุ่มผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมากข้อปฏิบัติที่กลุ่มผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง คือ การ

จัดบริการโต๊ะมานั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม สภาพแวดล้อมด้านสวัสดิการคณะ เช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ไม่เพียงพอกับความเพียงพอของนิสิต และคณะจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเป็นประโยชน์แก่นิสิต ในขณะที่กลุ่มผลการเรียนสูงมีความคิดเห็นว่าเป็นปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง ข้อปฏิบัติที่กลุ่มผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าปฏิบัติอยู่ในระดับมาก คือ บริการห้องสมุดในมหาวิทยาลัยตอบสนองความต้องการของนิสิตในด้านต่างๆ เช่น มีหนังสือเพียงพอ เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น เจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่น ทุนการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แจ้งแก่นิสิต ส่วนข้อที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก คือ สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนมีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ สภาพห้องเรียนสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกมีแสงสว่างเพียงพอทางคณะได้จัดสถานที่และเวลาเรียนได้เหมาะสมกับการเดินทางมาเรียนของนิสิต คณะมีมาตรฐานวิชาการสูงและมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อประโยชน์แก่นิสิต เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาคณะนี้ และข้อที่ทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง คือ ระบบสนับสนุนทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นประโยชน์ต่อนิสิต

สรุปได้ว่าการเปรียบเทียบด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะของนิสิตของทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นว่าด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตกลุ่มผลการเรียนสูงมากกว่ากลุ่มผลการเรียนต่ำ โดยข้อที่มีความคิดเห็นว่าเป็นปฏิบัติมากที่สุด คือ เมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาคณะนี้ ส่วนข้อที่น้อยที่สุด คือ เจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่นิสิต เช่น ทุนการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แจ้งแก่นิสิต

1.3 ผลการวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างเกรดเฉลี่ยสะสมภาคต้นปีการศึกษา 2553 ของนิสิตในโครงการฯ กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ

วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ กับเกรดเฉลี่ยสะสมภาคต้นปีการศึกษา 2553 ของนิสิตในโครงการฯ กับปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ ที่มีความสัมพันธ์ในรูปเชิงเส้นที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ดังนี้

1.3.1 ความเห็นด้านปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า เมื่อเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีสูงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มสูงขึ้นด้วย

1.3.2 ความเห็นด้านปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความพร้อมของนิสิตมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตในด้าน ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน นิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม และเมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะค้นคว้าและทำด้วยตนเอง ก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มสูงขึ้นด้วย

1.3.3 ความเห็นด้านปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า เมื่อนิสิตมีรูปแบบการเรียนในลักษณะ ดังนี้ นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ นิสิตทบทวนบทเรียนวันละ ไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ และนิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหา ก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มสูงขึ้นด้วย

1.3.4 ความเห็นด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า ความเห็นด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยในเรื่อง เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ เพื่อนสามารถช่วยเหลือเมื่อนิสิตมีปัญหาทางการเรียน เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกัน และนิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความช่วยเหลือ ส่งผลต่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มสูงขึ้นด้วย

1.3.5 ความเห็นด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษามีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียนและหัวหน้าภาค/

อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ด้านการเรียน ส่งผลต่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มสูงขึ้นด้วย

1.3.6 ความเห็นด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิตในโครงการฯ จากผลการศึกษาพบว่า ในเรื่องของการจัดบริการ โต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม และเมื่อเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าได้ประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาขณะนี้ ส่งผลต่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ เพิ่มสูงขึ้นด้วย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำของนิสิต ปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พบว่ามีตัวแปรทั้ง 18 เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลในการจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งร่วมกันจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำได้ ซึ่งได้รับการคัดเลือกมาจำแนกปัจจัยและสามารถเปรียบเทียบความสำคัญของแต่ละตัวแปรตามน้ำหนักในการจำแนกกลุ่ม และตัวแปรทั้ง 18 สามารถร่วมกันคาดคะเนความสามารถในการจำแนกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 96.9 ตัวแปรทั้ง 18 ดังกล่าว ได้แก่

1. ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น
2. นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน
3. ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ
4. การจัดบริการ โต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ
5. นิสิตอาสาเป็นตัวแทนการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม
6. เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ
7. นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรียนส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน
8. นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง
9. เมื่อนิสิตมีปัญหาด้านการเงินเพื่อนมักให้ความช่วยเหลือ

10. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้ นิสิตมีความรู้
11. เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกันใช้
12. เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
13. นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ
14. นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ
15. เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง
16. เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียน นิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอน/เพื่อน
17. นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง
18. นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ

ดังนั้นจากตัวแปรทั้ง 18 ตัวสามารถสร้างสมการในการจำแนกประเภทในรูปคะแนนมาตรฐาน (Standardized) เพื่อให้ไม่มีอิทธิพลของหน่วยของตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมี 1 มิติ ดังต่อไปนี้

$$Z = 0.663X_1 + 0.5X_2 + 0.329X_3 + 0.283X_4 + 0.275X_5 - 0.250X_6 + 0.249X_7 + 0.205X_8 \\ + 0.126X_9 - 0.119X_{10} + 0.111X_{11} + 0.094X_{12} - 0.089X_{13} - 0.089X_{14} + 0.056X_{15} + 0.05X_{16} \\ + 0.041X_{17} - 0.019X_{18}$$

จากตัวแปรทั้ง 18 ตัวแปรนี้มี 3 ตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญในการจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ตัวแปรทั้ง 3 ตัวนี้ได้แก่ ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน และถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ

อภิปรายผลการวิจัย

ในการอภิปรายผลผู้วิจัยจะแยกอภิปรายตามปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต ซึ่งในปัจจัยด้านนี้ มีตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ได้แก่ ข้อมูลผลการเรียน ประกอบด้วยเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (0.094) และผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น (0.663)

ตัวแปรผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้นเป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัลมาตรฐานสูงสุด คือ 0.663 ถือว่าเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดที่สามารถทำนายกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ โดยพิจารณาจากผลงานวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น คือ B+ และรองลงมา คือ A และผลการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้นกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำผลการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้นต่ำกว่าหรือเท่ากับ C+ แสดงว่า ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น เป็นตัวจำแนกที่ดีที่สุดในตัวแปรทั้งหมดที่นำมาศึกษา โดยตัวแปรผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้นมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตในโครงการฯ

ตัวแปรเกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คาโนนิคัลมาตรฐาน เท่ากับ 0.094 และผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงอยู่ในช่วงระหว่าง 3.51-4.00 และผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำส่วนใหญ่อยู่ที่ระดับ 3.01-3.50 โดยมีงานวิจัยที่พบว่าผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถทำนายกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ เช่น งานวิจัยของ พรนภา บรรจงกาลกุล (2539) พบว่าคะแนนเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นตัวแปรที่สามารถทำนายกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำได้ และงานวิจัยที่พบว่าผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น งานวิจัยของ จันทิมา ขนากกลาง (2541) และพรรณี บุญสุยา (2543) พบว่า ปัจจัยที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้แก่ คะแนนเฉลี่ยก่อนเข้าศึกษา Marriner (2007) วิเคราะห์องค์ประกอบที่ใช้เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จทางการศึกษาของนิสิตเกียรตินิยมพบว่า เกรดเฉลี่ยตอนมัธยมปลายมีความสัมพันธ์สูงกับคะแนนเฉลี่ยปีหนึ่ง และ Byrne (2008) ผลการศึกษาพบว่าผลการเรียนก่อนเข้าศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีนัยสำคัญกับผลการเรียนปีหนึ่ง ผลการเรียนวิชาการเงิน และผลการเรียนวิชาบัญชีบริหาร

2. ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต ซึ่งในปัจจัยด้านนี้ มีตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ได้แก่ ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ (0.329) นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง (0.041) เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะรีบสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน (0.050) และนิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม (0.275)

ปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต ในการจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ พบว่า แนวโน้มของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตสูงกว่านิสิตที่มีผลการเรียนต่ำสอดคล้องกับแนวความคิดของ McClelland (1998) สรุปได้ว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์คือ ผู้ที่มีความต้องการทำอะไรให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นกลุ่มสูงมีความคิดเห็นว่าปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตมีผลต่อสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำ โดยปัจจัยในเรื่องของถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลเป็นอันดับ 3 ในการจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ โดยงานวิจัยที่สนับสนุนในเรื่องปัจจัยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตสามารถจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ เช่น Lau (2001) พบว่าตัวแปรแรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการซึ่งจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ และงานวิจัยที่พบว่าแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิตมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น วิไลวรรณ สิริสุทธ (2545) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้รับอิทธิพลโดยตรงจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน นอกจากนี้ Byrne (2008) พบว่า ส่วนแรงจูงใจ ความคาดหวัง ความพร้อมของนิสิตมีความสำคัญและสนับสนุนต่อผลการเรียนปีหนึ่งของนิสิต

3. ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต ซึ่งในปัจจัยด้านนี้มีตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ได้แก่ นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง (0.205) นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ (-0.089) นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ (-0.089) นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ (-0.019) และนิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน (0.500)

ปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตในการจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ พบว่า แนวโน้มของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความเห็นในรูปแบบการเรียนว่า นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียนจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลอันดับสองรองจากผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น และนิสิตควรทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง ในขณะที่กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นในรูปแบบการเรียนว่า นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าเสมอ นิสิตศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำแบบฝึกหัดเป็นประจำ และนิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการสอบ คล้องกับแนวความคิดของ Maddox (1963) ในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับนิสัยในการเรียน อย่างไรก็ตามจากการพิจารณาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตของทั้งสองกลุ่มพบว่า แนวโน้มของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตสูงกว่านิสิตที่มีผลการเรียนต่ำโดยงานวิจัยที่สนับสนุนในเรื่องปัจจัยด้านรูปแบบการเรียนของนิสิตสามารถจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ เช่น พรนภา บรรจงกาลกุล (2539) พบว่าตัวแปรวิธีการเรียนสามารถจำแนกกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง และงานวิจัยที่ตัวแปรวิธีการสอนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น นภาพรณี จันทรศัพท์ (2547) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า พฤติกรรมการเรียน มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

4. ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย ซึ่งในปัจจัยด้านนี้ มีตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ได้แก่ เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบ (-0.250) เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง (0.056) เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกัน (0.111) และนิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความช่วยเหลือ (0.126)

ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยในการจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ พบว่ากลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความเห็นว่า ปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องดังต่อไปนี้ เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนมาอธิบายให้ฟัง เพื่อนมักแนะนำหนังสือดีๆ และแลกเปลี่ยนกันและนิสิตมีปัญหาการเงินเพื่อนให้ความช่วยเหลือ ส่วนกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความเห็นว่าเพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนก่อนสอบเพื่อช่วยมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยงานวิจัยที่สนับสนุนในเรื่องปัจจัยด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น Cossentino (2007) ผลการวิจัยพบว่า นิสิตชอบสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่มีการเรียนรู้ร่วมกัน เพื่อน คณะและผู้บริหารมีความสำคัญและสนับสนุนต่อการพัฒนานิสิต

5. ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งในปัจจัยด้านนี้ มีตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ได้แก่ นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรียนส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน (0.249)

ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ที่สามารถจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ คือ นิสิตที่มีผลการเรียนสูงในมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรียนส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน ซึ่งส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและงานวิจัยที่สนับสนุนปัจจัยปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาที่สามารถจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ เช่น สวัสดิ์ วิษระ โภชน์ (2549) พบว่าสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยด้านการสอนของอาจารย์เป็นปัจจัยที่สามารถจำแนกประเภทกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ ส่วนงานวิจัยที่แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต เช่น Hampton (2007) พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนิสิตส่งผลต่อความสำเร็จของนิสิต

6. ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะซึ่งในปัจจัยด้านนี้ มีตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต ได้แก่ การจัดบริการโต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ(0.283) และมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติม (-0.119)

สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะในการจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและผลการเรียนต่ำ พบว่า กลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงมีความเห็นว่าสภาพแวดล้อมในการจัดบริการโต๊ะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำมีความคิดเห็นว่ามหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตเข้าร่วมเพื่อให้นิสิตมีความรู้เพิ่มเติมให้แก่นิสิต โดยงานวิจัยที่สนับสนุนด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะสามารถจำแนกกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและต่ำได้ เช่น พรนภาพรรจงกาลกุล (2539) พบว่าตัวแปรสภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่สามารถจำแนกกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ และสวัสดิ์ วิหระโกชน์ (2549) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Pascarella และ Terenzini (1991) ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สภาพแวดล้อมของสถาบันการศึกษา มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษา ไม่ว่าจะเป็นความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานของคณะ จำนวนหนังสือในห้องสมุด โครงสร้างการบริการ หรือโปรแกรมการศึกษาแบบใดแบบหนึ่ง ดังนั้น ผู้เชี่ยวชาญด้านกิจการนักศึกษาจะต้องศึกษาถึงสภาพแวดล้อมภายในสถาบันในรูปแบบต่างๆ ว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนรู้และพฤติกรรมของนักศึกษาอย่างไร

ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนของกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของนิสิตใน โครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่าปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญากับปัจจัยที่ไม่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา ที่ทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ดังนั้นเพื่อเป็นการรักษาระดับผลการเรียนของนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและช่วยเหลือนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. การเตรียมพร้อมด้านวิชาการ

ผลการวิจัยพบว่าผลการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้นเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลสำคัญในการจำแนกประเภทกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนสูงและต่ำที่ทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยควรช่วยเหลือให้นิสิตประสบผลสำเร็จการเรียนรู้ โดยการจัดกลุ่มนิสิตที่มีผลการเรียนต่ำในรายวิชาบัญชีเบื้องต้น โดยร่วมกับอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาบัญชีเบื้องต้น ส่งเสริมและปรับปรุงฐานให้แก่นิสิตที่มีปัญหาในรายวิชาบัญชีเบื้องต้น

2. ด้านสภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน

ผลการวิจัยพบว่านิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียนจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลอันดับสองรองจากผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้นเป็นตัวแปรที่ทำให้นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจึงอาจมีการจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนการสอนโดยการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้แก่นิสิต เปิดโอกาสให้นิสิตมีการซักถามข้อสงสัยในเนื้อหาที่เรียนในห้องเรียนหรือสามารถซักถามอาจารย์ผู้สอนนอกเวลาเรียน และมีการให้ความรู้ในห้องเรียนให้เหมาะสมกับนิสิต

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในโอกาสต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอนที่มีต่อนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ
2. ควรศึกษาความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก
3. จำลองจัดกลุ่มนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมาปรับพื้นฐานทางการเรียนให้กับนิสิต แล้วทดสอบว่าหลังจากมีการปรับพื้นฐานการเรียนแล้วทำให้นิสิตมีผลการเรียนดีขึ้นหรือไม่

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2549. จรรยาบรรณอาจารย์มหาวิทยาลัย
(Online). www.ku.ac.th/personal/conduct.html, 10 พฤศจิกายน 2553.

กองแผนงาน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2551. นโยบายและแนวทางการบริหาร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พ.ศ. 2550-2554 (Online). www.planning.ku.ac.th, 10
พฤศจิกายน 2553.

กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2548. สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2552. การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows. พิมพ์ครั้งที่ 7.
กรุงเทพมหานคร: บริษัท ชรรมสาร จำกัด.

กัลยา วาณิชย์บัญชา. 2552. การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพมหานคร:
บริษัท ชรรมสาร จำกัด.

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยพายัพ. 2553. คู่มืออาจารย์ที่ปรึกษา (Online).
www.business.payap.ac.th/book.pdf, 10 พฤศจิกายน 2553.

จันทิมา ขนากกลาง. 2541. ปัจจัยที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ของ
นักศึกษาโปรแกรมวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา ระดับปริญญาตรีในสถาบันราชภัฏ.
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ 2543. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ธวัชชัย ศรีแสงแก้ว. 2550. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางพหุปัญญา กับผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดเทศบาลนครสงขลาจังหวัดสงขลา.
วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นภาพรณั จันทรศัพท. 2547. รายงานผลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำของนักศึกษามหาวิทยาลัยสุรศักดิ์บัณฑิต.

พรนภา บรรจงกาลกุล. 2539. การวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวกับการเรียนของกลุ่มนิสิตนักศึกษาที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ในสถาบันผลิตครู สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยกฎ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรรณี บุญสุยา. 2548. การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีปทุมโดยการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบโลจิสติก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถิติ, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2548. ข้อบังคับว่าด้วยการศึกษาชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พุทธศักราช 2548. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิไลวรรณ ศิริสุท. 2545. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโปรแกรม วิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาครุศาสตร์เทคโนโลยี, มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี.

สุรัตน์ เตียวเจริญ. 2543. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรีที่มีผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. การ ค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สุพัชรีย์ หนูใหญ่. 2544. ความสัมพันธ์ในครอบครัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตนักศึกษา มหาลัยของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคหกรรม ศาสตร์ศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สวัสดิ์ วิระโกชน. 2549. การวิเคราะห์จำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนิสิต
มหาวิทยาลัยที่มีผลการเรียนสูงและต่ำ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขา
วิชาการวิจัยการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สิริอร วิชชาวุธ. 2553. จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3
กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักทะเบียนและประมวลผล. 2553. ข้อมูลสถิติ (Online).
www.registrar.ku.ac.th/frameoage.htm, 12 กรกฎาคม 2553.

อภิชาติ อนุกุลเวช. 2550. ทฤษฎีทางการศึกษา: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแม็คเคลแลนด์ (Online).
www.chontech.ac.th/~abhichat/Website_abhichat/Edu_Theory/Edu_McClelland.htm,
28 ตุลาคม 2553

Anastasi, A. 1967. **Psychological Testing**. New York: Macmillan Company.

Astin, A.W. 1971. **The College Environment**. 3rd. Washington D.C : The American Council
on Education.

Best, J.W. 1989. **Research in Education**. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice – Hall, Inc.

Bloom, B.S *et al*. 1956. **Taxonomy of Educational Objectives, Handbook I: The Cognitive
Domain**. New York: David McKay Co Inc.

Byrne, M. 2008. “Examining the Relationship among. Background Variables and Academic
Performance of first year Accounting Student at an Irish University”. **Journal of
Accounting Education**. 26 (December 2008): 202-212.

Cossentino, A.L. 2007. **Understanding the Experiences, Satisfaction and Performance of
Honors student: A Multisite Case Study at Public Higher Education Institutions**
(Online). <http://proquest.umi.com>, July 12, 2010.

- Chewning Jr, E.G. 1999. "Validation of factors relevant to the exemption of accounting courses in MBA programs". **Journal of Accounting Education** 17 : 123-139.
- Holtzman, W. H. and W. F. Brown. 1965. **Manual of Survey of study Habits and Attitudes**. New York: The Psychological Corporation.
- Hernandez, J.D. 1989. **Correlates of Academic Achievement Among Latino Public High School Students** (Online). <http://proquest.umi.com>., July 12, 2010.
- Hampton, C.M. 2007. **A Student of Perceptions of Achievement Factors for At-Risk Students in Comparison to Honor Student at A Northeast Tennessee High School** (Online). <http://proquest.umi.com>., July 12, 2010.
- Lau, K. L. and D. W. Chan 2001. "Motivational Characteristics of Under-achievers in Hong Kong". **Educational Psychology** 21 (4): 417-430.
- Maddox, H. 1963. **How to Study**. New Yow: Fawcett Eorld Library.
- Marriner, N. R. 2007. **Above Average Ability, Creativity and Self-efficacy as Predictors of Success for Honors Students** (Online). <http://proquest.umi.com>., July 12, 2010.
- Pascarella, E. T. and Terenzini , P. T. 1980. Predicting freshman persistence and voluntary dropout decisions from a theoretical model. **Journal of Higher Education** 51 (1): 60-76.
- Zimmerman, B.J. 1986. "Development of a Structured Interview for Assessing Student Use of Self-Regulated Learning Strategies" **American Educational Research Journal** 23 (4): 614-628.

แบบสอบถาม

เรื่อง การจำแนกประเภทปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ของนิสิต
โครงการปริญญาตรี การบัญชี ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ซึ่งต้องการนำผลการวิจัยไปใช้ในการศึกษา ฉะนั้น ขอความร่วมมือจากนิสิตช่วยตอบแบบสอบถามนี้ และตอบแบบสอบถามครบทุกข้อตามความเป็นจริงของนิสิต เพื่อจะได้นำผลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ ดังกล่าวผู้วิจัยรับรองว่า ข้อมูลของนิสิตตอบให้ทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยจะถือเป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะ รวม ๆ เท่านั้น

แบบสอบถามฉบับนี้มีทั้งสิ้น 6 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1	แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต	จำนวน 12 ข้อ
ส่วนที่ 2	แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต	จำนวน 12 ข้อ
ส่วนที่ 3	แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนของนิสิต	จำนวน 12 ข้อ
ส่วนที่ 4	แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย	จำนวน 12 ข้อ
ส่วนที่ 5	แบบสอบถามเกี่ยวกับอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา	จำนวน 12 ข้อ
ส่วนที่ 6	แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะ	จำนวน 12 ข้อ

คำชี้แจง ส่วนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความเพียงข้อละ 1 คำตอบเท่านั้นที่
ตรงตามสภาพที่เป็นจริงของนิสิต

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของนิสิต

ข้อมูลของนิสิต

1. เพศ

☐ 1) ชาย

☐ 2) หญิง

2. ประเภทสถานศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

☐ 1) รัฐบาล

☐ 2) เอกชน

3. ที่ตั้งสถานที่ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

☐ 1) กรุงเทพฯ และปริมณฑล

☐ 2) ต่างจังหวัดในเขตอำเภอเมือง

☐ 3) ต่างจังหวัดนอกเขตอำเภอเมือง

4. สุขภาพ

☐ 1) บ่อยครั้งหรือทุกเดือน

☐ 2) ประมาณ 6 เดือนครั้ง

☐ 3) ไม่ค่อยเจ็บป่วย

ข้อมูลด้านครอบครัวของนิสิต

5. ความจำเป็นทางการเงินเพื่อการศึกษา

☐ 1) จำเป็นมากและต้องกู้ยืมจากแหล่งภายนอก

☐ 2) กู้ยืมจากกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา

☐ 3) ไม่ได้กู้ยืม

6. สถานภาพสมรสของบิดามารดา

☐ 1) หย่าร้าง

☐ 2) บิดาหรือมารดาเสียชีวิต

☐ 3) แยกกันอยู่เนื่องจากประกอบอาชีพ ☐ 4) อยู่ด้วยกัน

7. ผู้ปกครองของท่านจบการศึกษาสูงสุดระดับใด

☐ 1) ประถมศึกษา/มัธยมศึกษา	☐ 2) ปวช. / ปวส. หรือเทียบเท่า
☐ 3)ปริญญาตรี	☐ 4) ปริญญาโท
☐ 5) ปริญญาเอก	

8. รายได้ทั้งหมดของผู้ปกครองรวมกันประมาณเดือนละเท่าไร

☐ 1) ต่ำกว่า 15,000 บาท	☐ 2) 15,001 – 30,000 บาท
☐ 3) 30,001 – 50,000 บาท	☐ 4) สูงกว่า 50,000 บาท

9. ความต้องการของนิสิตในการเลือกเรียนบัญชี

☐ 1) เลือกด้วยตนเอง
☐ 2) ผู้ปกครองอยากให้เลือกเรียนบัญชี
☐ 3) ถูกบังคับให้เรียนบัญชี

ข้อมูลผลการเรียน

10. เกรดเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

☐ 1) ต่ำกว่า 2.00	☐ 2) 2.00 - 2.50
☐ 3) 2.51 - 3.00	☐ 4) 3.01 – 3.50
☐ 5) 3.51 – 4.00	

11. ผลการเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น (Principles of Accounting Introductory)

☐ 1) เกรด A	☐ 2) เกรด B ⁺
☐ 3) เกรด B	☐ 4) เกรด C ⁺
☐ 5) เกรด C	☐ 6) เกรด D ⁺
☐ 7) เกรด D	☐ 8) อื่นๆ ระบุ.....

กรอกข้อมูลเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนิสิต

12. เติมข้อมูลเกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ภาคต้นปีการศึกษา 2553.....

คำชี้แจง ส่วนที่ 2 ให้นิสิตทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ตรงกับ ระดับความคิดเห็น/ระดับการปฏิบัติการของนิสิต

ส่วนที่ 2 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพร้อมของนิสิต

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ถ้ามหาวิทยาลัยมีโครงการในการจัดการแข่งขันเพื่อมอบทุนการศึกษา/รางวัลนิสิตมักจะเข้าร่วมเสมอ					
2. นิสิตมุ่งมั่นหรือสนใจที่จะเรียนบัญชีด้วยตนเอง					
3. นิสิตมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนาตนเอง					
4. เมื่อมีข้อสงสัยในบทเรียนนิสิตจะสอบถามอาจารย์ผู้สอนหรือปรึกษาเพื่อน					
5. นิสิตอาสาเป็นตัวแทนในการนำเสนองาน/เป็นหัวหน้าในการทำงานกลุ่ม					
6. เมื่ออาจารย์มอบหมายงานให้นิสิตจะค้นคว้าและทำด้วยตนเอง					
7. เมื่อนิสิตจบการศึกษาจะนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ					
8. ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมของสถานที่เรียนกระตุ้นแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต					
9. นิสิตมีความคิดสร้างสรรค์/นวัตกรรมใหม่ๆ ในการเรียน					
10. นิสิตมีความมั่นใจในความสามารถของตนเอง					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
11. นิสิตรู้สึกว่าการเรียนไม่เป็นประโยชน์และ ห่างไกลตัว					
12. นิสิตมักเบื่อหน่ายหรือท้อแท้กับการเรียน					

คำชี้แจง ส่วนที่ 3 ให้นิสิตทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ตรงกับ ระดับความคิดเห็น/ระดับการ
ปฏิบัติการของนิสิต

ส่วนที่ 3 ด้านรูปแบบการเรียนของนิสิต

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. นิสิตเข้าเรียนทุกวิชาอย่างสม่ำเสมอ					
2. นิสิตทบทวนบทเรียนวันละไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมง					
3. นิสิตเข้าห้องสมุดเพื่อศึกษาค้นคว้าอย่างสม่ำเสมอ					
4. นิสิตมีการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางมหาวิทยาลัยเป็นประจำ					
5. นิสิตมีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและทำ แบบฝึกหัดเป็นประจำ					

ข้อความ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6. นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนเสมอ					
7. นิสิตจะซักถามอาจารย์เมื่อสงสัยในเนื้อหาที่เรียน					
8. นิสิตมีการทบทวนบทเรียนกับเพื่อนเป็นประจำ					
9. นิสิตเข้าเรียนทันเวลาที่อาจารย์สอนทุกครั้ง					
10. นิสิตไม่ลงมือทำงานถ้ายังไม่ใกล้ถึงกำหนดส่งงาน					
11. เมื่อนิสิตทำงานหรือการบ้านไม่เสร็จ นิสิตมักขอลอกจากเพื่อนเสมอ					
12. นิสิตไม่ชอบนั่งแถวหน้าๆ เมื่อเข้าเรียน					

คำชี้แจง ส่วนที่ 4 ให้นิสิตทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ตรงกับ ระดับความคิดเห็น/ระดับการปฏิบัติการณ์ของนิสิต

ตอนที่ 4 ด้านทัศนคติต่อเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. เพื่อนส่งเสริมแนะนำให้นิสิตเข้าเรียนสม่ำเสมอ					
2. นิสิตมักสอบถามเพื่อนเมื่อไม่เข้าใจบทเรียน					
3. เพื่อนในกลุ่มของนิสิตส่วนใหญ่มีระดับผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี					
4. เพื่อนในกลุ่มของนิสิตมีการจัดกลุ่มทบทวนบทเรียนก่อนสอบ					
5. เมื่อนิสิตไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนในกลุ่มมักจะแนะนำและทบทวนให้อยู่เสมอ					
6. เพื่อนสามารถช่วยเหลือนิสิตเมื่อมีปัญหาการเรียน					
7. เมื่อนิสิตหยุดเรียนหรือลาป่วยเพื่อนมักนำบทเรียนที่เรียนไปแล้วมาอธิบายให้ฟัง					
8. เพื่อนมักนำหนังสือดีๆ มาแนะนำและแลกเปลี่ยนให้นิสิตนำไปศึกษา					
9. เมื่อนิสิตมีปัญหาทางการเงินเพื่อนมักจะให้ความช่วยเหลือ					
10. เพื่อนได้รับข่าวด้านทุนการศึกษาหรือข่าวการสมัครงานแต่ไม่บอกให้นิสิตทราบ					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
11. นิสิตคิดว่าเพื่อนมีส่วนช่วยให้ นิสิตเรียนได้ดี					
12. นิสิตรู้สึกว่าคุณทอดทิ้งจากเพื่อนในกลุ่ม					

คำชี้แจง ส่วนที่ 5 ให้นิสิตทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ตรงกับ ระดับความคิดเห็น/ระดับการปฏิบัติการของนิสิต

ส่วนที่ 5 ด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. อาจารย์ผู้สอนมีความรับผิดชอบต่อการสอน					
2. อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอนเป็นอย่างดี					
3. อาจารย์ผู้สอนเปิดโอกาสให้นิสิตแสดงความคิดเห็นและยอมรับฟังความคิดเห็นของนิสิต					
4. อาจารย์ผู้สอนมีอิทธิพลต่อผลการเรียนของนิสิต					
5. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้สูงทั้งในเนื้อหาวิชาและประสบการณ์					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6. อาจารย์ผู้สอนสามารถอธิบายเชื่อมโยงเรื่องที่สอนกับเหตุการณ์ปัจจุบันได้อย่างเหมาะสม					
7. นิสิตสามารถเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อต้องการคำแนะนำ					
8. อาจารย์ที่ปรึกษาดูตามผลการเรียนของนิสิตอย่างสม่ำเสมอ					
9. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาแนะนำหรือชักเตือนเมื่อนิสิตมีผลการเรียนต่ำลง					
10. อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนิสิตแก้ไขอุปสรรคปัญหาทั้งในการเรียนและปัญหาส่วนตัวได้ดี					
11. นิสิตมักเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาการเรียนหรือเรื่องส่วนตัวอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการเรียน					
12. หัวหน้าภาค/อาจารย์ประจำโครงการให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์เรื่องการเรียนรู้					

คำชี้แจง ส่วนที่ 6 ให้นิสิตทำเครื่องหมาย ✓ ลงในข้อที่ตรงกับ ระดับความคิดเห็น/ระดับการปฏิบัติการของนิสิต

ส่วนที่ 6 ด้านสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยและคณะ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. สื่อ อุปกรณ์ และเครื่องมือสำหรับใช้ประกอบการเรียนการสอนทันสมัยและมีประสิทธิภาพ					
2. การจัดการบริการโตะม้านั่งในมหาวิทยาลัยมีเพียงพอต่อจำนวนนิสิตเพื่อในการทำกิจกรรมต่างๆ					
3. สภาพของห้องเรียนสะอาด มีอากาศถ่ายเทได้สะดวกและมีแสงสว่างเพียงพอ					
4. บริการห้องสมุดภายในมหาวิทยาลัยตอบสนองความต้องการของนิสิตในด้านต่างๆ เช่น มีหนังสือเพียงพอ เป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น					
5. ระบบสนับสนุนทางการศึกษาของมหาวิทยาลัยเป็นประโยชน์ต่อนิสิต					
6. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมทางวิชาการให้นิสิตได้เข้าร่วมเพื่อให้นิสิตได้รับความรู้เพิ่มเติม					
7. เมื่อเปรียบเทียบกับคณะอื่นในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ นิสิตคิดว่าจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากการศึกษาในคณะนี้					
8. คณะมีการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อเป็นประโยชน์แก่นิสิต					
9. คณะมีมาตรฐานทางวิชาการสูงและมีการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเป็นประโยชน์ต่อนิสิต					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
10.สภาพแวดล้อมด้านสวัสดิการต่างๆของคณะ เช่น ร้านอาหาร ห้องน้ำ ไม่เพียงพอกับความต้องการ ของนิสิต					
11.ทางคณะได้จัดสถานที่และเวลาเรียนที่เหมาะสมกับ การเดินทางมาเรียนของนิสิต					
12.เจ้าหน้าที่โครงการของคณะนำข่าวสารที่เป็น ประโยชน์ต่อนิสิต เช่นทุนการศึกษา การฝึกงาน การรับสมัครงาน แจ้งแก่นิสิต					

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ –นามสกุล	นางสาววรลักษณ์ นวลพลับ
วัน เดือน ปี ที่เกิด	12 มิถุนายน พ.ศ. 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (ระบบสารสนเทศทางการบัญชี) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ประวัติการทำงาน	พนักงานบัญชี บริษัท ห่อแวนกรุ๊ป จำกัด ตั้งแต่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2551 ถึง 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2552